

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL PARTIDULUI COMUNIST ROMÂN

Anul LVIII Nr. 14 394

Marți 29 noiembrie 1988

8 PAGINI — 1 LEU

**Într-o atmosferă de puternică angajare patriotică,
de strînsă unitate a întregului popor în jurul partidului,
al secretarului său general, ieri au început**

**Lucrările comune ale plenarei comitetului central
al partidului comunist român, consiliilor și birourilor
executive ale organismelor democrației muncitorești-
revoluționare și organizațiilor de masă și obștești**

EXPUNEREA TOVARĂȘULUI NICOLAE CEAUȘESCU

cu privire la

**STADIUL ACTUAL AL SOCIETĂȚII SOCIALISTE ROMÂNEȘTI ȘI PERSPECTIVELE DEZVOLTĂRII
SALE VIITOARE, PERFECTIONAREA CONDUCERII ECONOMICO-SOCIALE, DEZVOLTAREA DEMOCRAȚIEI
MUNCITOREȘTI-REVOLUȚIONARE; ROLUL STATULUI ȘI AL ORGANISMELOR DEMOCRATICE. CREȘTEREA
ROLULUI PARTIDULUI COMUNIST ROMÂN ȘI ACTIVITATEA IDEOLOGICĂ, POLITICO-EDUCATIVĂ,
RIDICAREA NIVELULUI DE CUNOAȘTERE ȘTIINȚIFICĂ, DE CULTURĂ, A CONȘTIINȚEI REVOLUȚIONARE.
RAPORTUL DE FORȚE ȘI CARACTERISTICILE FUNDAMENTALE ALE SITUAȚIEI INTERNAȚIONALE**

Stimați tovarăși,

Sedinta comună a Plenarei Comitetului Central, a organismelor democrației muncitorești-revoluționare și organizațiilor de masă dezbate problemele stadiului actual al societății socialiste românești și perspectivele dezvoltării

sale viitoare, pornind de la necesitatea unei analize științifice, materialist-dialectice, a marilor transformări revoluționare de până acum și stabilește noile obiective strategice ale activității politico-organizatorice, în vederea îndeplinirii neabătute a hotărîrilor Congresului al XIII-lea al partidului și ale Conferinței

Nationale. a Programului partidului de făurire a societății socialiste multilaterale dezvoltate și de creare a condițiilor necesare trecerii, în perspectivă, la făurirea comunismului în patria noastră. (Aplauze puternice; se scandează îndelung „Ceaușescu — P.C.R.!", „Ceaușescu și poporul!")

Pe baza discuțiilor de până acum, plenara Comitetului Central și celelalte organisme democratice ale societății noastre socialiste vor trebui să stabilească noile obiective strategice, cum să se acționeze în viitor pentru realizarea în cele mai bune condiții a planurilor și programelor de dezvoltare economico-socială, să dea o apreciere științifică, în lumina materialismului dialectic și istoric, a situației actuale a României și să stabilească măsurile politico-organizatorice privind activitatea viitoare a partidului, a organismelor democratice, a întregului popor, în vederea înaintării ferme a patriei noastre pe noi culmi de progres și civilizație. (Aplauze puternice, prelungite).

Concluziile și orientările ce se vor stabili ca urmare a acestei largi dezbateri democratice vor trebui să devină teze pentru viitorul Congres al partidului, care vor sta la baza întregii activități de pregătire și desfășurare, în cursul anului viitor, a Congresului al XIV-lea al partidului, a noului plan cincinal 1991—1995 și a programului de dezvoltare, până în anul 2000, a României socialiste. (Aplauze și urale puternice; se scandează „Ceaușescu și poporul!", „Ceaușescu — P.C.R.!", „Ceaușescu și poporul!")

Se poate afirma, fără teama de a greși, că acestea au fost cele mai democratice, mai largi și complexe dezbateri în partid și în societate din toată perioada construcției socialiste, că ele au pus în

evidență forța și capacitatea creatoare a partidului și poporului nostru de a asigura realizarea neabătută a programelor de dezvoltare economico-socială și de înaintare fermă a României spre îndeplinirea visului de aur al poporului nostru, al întregii omeniri — spre comunism. (Aplauze și urale puternice; se scandează îndelung „Ceaușescu, eroism — România, comunism!")

Totodată, dezbaterile au evidențiat cu toată puterea că este necesar să facem o analiză științifică, fie chiar foarte succintă, a întregii dezvoltări a poporului nostru, de la constituirea primului stat centralizat al dacilor, cu 2.060 de ani în urmă, a principalelor momente istorice care au dus la formarea poporului român, a națiunii române.

În același timp, trebuie să se pună cu putere în evidență principalele momente ale luptei poporului nostru împotriva dominației străine și pentru independență, pentru progres economic și social.

În acest cadru, va trebui să subliniem în mod deosebit rolul maselor populare, al poporului, adevăratul făuritor al istoriei patriei noastre.

Totodată, se impune să evidențiem cu toată fermitatea rolul clasei muncitoare, al mișcării muncitorești-revoluționare din România începînd cu a doua jumătate a secolului al XIX-lea, formarea partidului clasei muncitoare în 1893 și apoi a Partidului Comunist Român, în 1921.

Va trebui să subliniem cu putere activitatea partidului, a mișcării muncitorești-revoluționare în conducerea luptei maselor populare, a mișcării democratice antifasciste și antimperialiste în perioada dintre cele două războaie și în îndeplinirea revoluției de eliberare socială și națională.

Nu mai pe această bază vom putea înțelege mai bine care era situația României în 1944 și ce a însemnat trecerea României pe calea socialismului, pentru dezvoltarea economico-socială, pentru bunăstarea și fericirea întregului nostru popor. Cunoșcînd care era situația țării noastre în trecut vom putea înțelege mai bine că numai socialismul a asigurat lichidarea dominației străine imperialiste, a stărilor de înăpoiere și a realizat, într-o perioadă istorică scurtă, o puternică dezvoltare a forțelor de producție, a tuturor sectoarelor economico-sociale, ridicarea generală a nivelului de civilizație a întregii națiuni, progresul științei, învățămîntului, culturii, creșterea continuă a bunăstării materiale și spirituale a întregului popor, transformarea României — în patru decenii — într-un puternic stat industrial-agrar în plină dezvoltare, întărirea forței materiale și spirituale, a independenței și suveranității României. (Aplauze și urale puternice, prelungite; se scandează îndelung „Ceaușescu — P.C.R.!", „Ceaușescu și poporul!")

(Continuare în pag. a 11-a)

I. DEZBATEREA TEZELOR DIN APRILIE, EXPRESIE A PUTERNICEI UNITĂȚI DINTRE PARTID ȘI POPOR, A PROFUNDULUI DEMOCRATISM AL ORÎNDUIRII NOASTRE

De la 7 luni a avut loc dezbaterile în partid, în întreaga societate, pe baza Tezelor Comitetului Politic Executiv din aprilie, a problemelor fundamentale ale întregii activități de partid și de stat, ale construcției socialiste în țara noastră. La dezbateri au participat toate organele și organizațiile de partid, toți membrii partidului, organele și organizațiile de masă și obștești, organismele democrației muncitorești-revoluționare, muncitorii, țărani, intelectuali, toate categoriile sociale, întregul nostru popor. Dezbaterile înseși s-au desfășurat într-un spirit de înaltă responsabilitate, de analiză critică și autocritică a activității din

toate domeniile, constituind o expresie a caracterului profund al democrației de partid, al democrației muncitorești-revoluționare. (Aplauze puternice, prelungite). Ele au evidențiat cu putere că întreaga politică internă și externă reprezintă voința poporului, care constituie forța supremă a democrației muncitorești-revoluționare din patria noastră și își făurește în mod liber și conștient propriul său destin de bunăstare și fericire — destinul socialist și comunist. (Aplauze și urale puternice; se scandează îndelung „Ceaușescu — P.C.R.!", „Ceaușescu și poporul!", „Ceaușescu, eroism — România, comunism!")

Merită subliniat faptul că în centrul dezbaterilor și al întregii activități din această perioadă s-au aflat îndeplinirea actualului plan cincinal, a obiectivelor strategice de trecere a țării noastre la un nou stadiu de dezvoltare, realizarea programelor de organizare și modernizare pe baza celor mai noi cuceriri ale științei și tehnicii în toate sectoarele, îndeplinirea obiectivelor noii revoluții agrare, a programelor de normare economico-financiară, de așezare fermă a întregii activități pe principiile autoconducerii, autogestunii și autofinanțării, de aplicare neabătută a principiilor socialiste de conducere în toate sectoarele.

EXPUNEREA TOVARĂȘULUI NICOLAE CEAUȘESCU

II. ISTORIA MILENARĂ A POPORULUI ROMÂN; LUPTA NECURMATĂ PENTRU AFIRMAREA FIINȚEI PROPRII, PENTRU LIBERTATE SOCIALĂ ȘI NAȚIONALĂ, PENTRU INDEPENDENȚĂ ȘI UNITATE

1. Formarea poporului român, continuitatea existenței sale în vatra străbună

Stimați tovarăși,

Istoria milenară a poporului român, ca de altfel a tuturor popoarelor, este istoria dezvoltării forțelor de producție, a producerii și perfecționării uneltelor de muncă, a luptei de clasă dintre asupriți și asupritori, a organizării și unirii oamenilor în grupe și formațiuni statale, a formării popoarelor și națiunilor, a progresului continuu — economic, social — și a înaintării pe baza cuceririlor științei și cunoașterii din fiecare etapă de dezvoltare.

Istoria îndepărtată, scrierile și cercetările arheologice demonstrează, cu puterea faptelor de ne tăgăduit, că înaintașii noștri au trăit și s-au dezvoltat pe teritoriul de azi al patriei noastre, cu mii de ani înainte.

După cum este bine cunoscut, în secolul al II-lea înaintea erei noastre tracii și dacii reprezentau o populație puternică, cu o civilizație avansată, iar cu 2.000 de ani în urmă s-a format, sub conducerea lui Burebista, primul stat centralizat al dacilor, „cei mai vitezi și mai drepți dintre traci”, cum îi caracteriza Herodot. Sub conducerea lui Burebista și a legendarului Decebal, statul centralizat al dacilor a jucat un rol de mare însemnătate în istoria civilizației antice. După lupte îndelungate cu Imperiul roman și după victoria acestuia, în timpul lui Traian, a urmat o îndelungată conviețuire a dacilor și romanilor, a început formarea unui nou popor — a poporului român, care a moștenit și dezvoltat cele mai alee calități ale celor două popoare, și îndeosebi dragostea de muncă, de adevăr, de libertate, dreptate și independență, precum și spiritul de colaborare și prietenie cu alte neamuri, voința de a fi stăpîn deplin pe destinul său, hotărîrea de a nu permite nimănui să se amestece în treburile sale. (Aplauze puternice, prelungite).

Împrejurările istorice au fost grele. Migrația diferitelor triburi și populații, năvălirile străine au ținut în loc sute de ani dezvoltarea poporului român.

Dovezile științifice incontestabile, scrierile și arheologice, atestă cu putere că de-a lungul secolelor locuitorii de pe teritoriul patriei noastre și-au organizat o viață economică și politică proprie și au luptat vitejește pentru a-și păstra ființa, graiul și glia strămoșească, conșcund, totodată, și conviețuind în mod pașnic cu alte popoare, îndeosebi cu vecinii lor.

În spiritul adevărului științific, istoric,

2. Apariția mișcării muncitorești — etapă superioară în lupta revoluționară a poporului român pentru eliberare socială și națională

Stimați tovarăși,

La jumătatea secolului al XIX-lea, în toate cele trei Principate Române — Țara Românească, Moldova și Transilvania — a început dezvoltarea formei capitaliste și, o dată cu aceasta, a apărut pe scena istoriei clasa muncitoare; și a apărut, de asemenea, burghezia, care a revenea rolul istoric și asigură dezvoltarea forțelor de producție în țara noastră.

Revoluția burghezo-democratică din 1848 a evidențiat cu putere existența — în Principatele Țara Românească, Moldova și Ardeal — a unor puternice forțe sociale, democratice burgheze și populare, care acționau pentru lichidarea orînduirii feudale și făurirea unei orînduirii sociale superioare.

Înfringerea revoluției burghezo-democratice din 1848, ca urmare a intervenției

trebuie să spunem că civilizația tracodacă existentă pe teritoriul de astăzi al patriei noastre a exercitat o puternică influență în această zonă, fiind, la rîndul ei, influențată de marile civilizații care s-au succedat în această parte a lumii.

Este, de asemenea, un adevăr bine cunoscut că civilizația superioară, dacoromană, apoi a poporului român, și-a pus amprenta pe existența populațiilor migratoare care s-au stabilit pe aceste plaiuri, pe dezvoltarea acestor naționalități care, în timp, au conviețuit cu românii pe aceste meleaguri.

La sfîrșitul mileniului trecut și începutul mileniului al II-lea, micile formațiuni statale românești aveau organizată o viață de sine stătătoare. Deși în condiții grele — care au durat cîteva sute de ani —, aceste formațiuni s-au unit și au format formațiuni statale mai puternice, care au avut o mare importanță istorică.

Se poate afirma că secolele al XIII-lea și al XIV-lea constituie perioada hotărîtoare în dezvoltarea și afirmarea poporului român. Unirea formațiunilor statale mici, a voievodatelor și formarea Principatului Țării Românești, a Principatului Moldovei, precum și Ardealului au reprezentat momentul istoric al renasterii poporului român, al dezvoltării și unirii sale într-un popor unitar, iar mai tirziu în națiunea română. (Aplauze și urale puternice; se scandează îndelung „Ceaușescu și poporul!”).

Păstrarea și dezvoltarea culturii dacolatine au avut un rol important în cultura și limba română, bazate pe simbioza civilizației daco-romane, pe civilizația multilaterală latină, care a determinat însuși felul de a fi, obiceiurile, felul de a gândi și trăi al poporului nostru.

În această perioadă îndelungată din punct de vedere social și politic, pe teritoriul de astăzi al patriei noastre s-au succedat, sub diferite forme, toate orînduirile sociale comune primitivă, sclavagismul, feudalismul — și, apoi, societatea capitalistă, iar acum ne aflăm în etapa superioară a societății socialiste. (Vii aplauze).

În același timp, trebuie menționată existența, în această perioadă, a țărănilor liberi, meșteșugarilor și altor categorii sociale, care au avut un rol important în dezvoltarea economică și socială a poporului român.

Analiza materialist-dialectică a întregii dezvoltări a patriei demonstrează, cu puterea faptelor de ne tăgăduit, că rolul

hotărîtor în dezvoltarea și formarea poporului nostru, a națiunii l-au avut masele populare. Poporul însuși este cel care și-a făcut prin muncă și luptă baza materială proprie, cultura, limba, viața liberă și a asigurat formarea națiunii române și apoi a statului național unitar român. (Aplauze și urale puternice; se scandează îndelung „Ceaușescu și poporul!”).

În același timp, trebuie subliniat rolul forțelor înaintate, din fiecare etapă, al personalităților luminoase care au pus mai presus de toate interesele generale ale poporului și au adus o contribuție de seamă în dezvoltarea și formarea poporului român și a națiunii române — Basarab și Bogdan, Mircea cel Mare, Ștefan cel Mare, Iancu de Hunedoara, Mihai Viteazul, Brîncoveanu, Vlad Tepeș, Petru Rareș și alții — care și-au înscris, prin fapte și jertfe, numele în istoria de aur a României. (Aplauze puternice, prelungite).

Realizarea unirii Țării Românești, a Moldovei și Transilvaniei, la sfîrșitul secolului al 16-lea, în timpul domniei lui Mihai Viteazul, și formarea primului stat unitar al românilor, deși pentru scurtă vreme, a reprezentat o victorie epocă a poporului nostru, a demonstrat întregii omeniri forța poporului român, dorința sa de a se uni într-un stat unitar independent. (Vii și puternice aplauze).

În același timp, sînt înscrise pentru totdeauna în istoria de aur a patriei noastre luptele iobagilor, ale țărănilor și altor forțe progresiste — revoluția de la Bobina, revoluția lui Horea, Cloșca și Crișan, revoluția din 1821, condusă de Tudor Vladimirescu, și alte momente importante din luptele de eliberare socială și națională, pentru progres economic și social.

Întreaga istorie demonstrează cu putere că înfrîngerea formării Principatelor Române și a statului național român, a națiunii înseși, s-a datorat dominației și stăpînirii străine, iar mai tirziu exploatarea și asuprirea de către cele trei mari imperii — Imperiul otoman, Imperiul țarist și Imperiul austro-ungar. Viața, realitatea — adevărul judecător — demonstrează că toate acestea nu au putut împiedica formarea poporului român, a națiunii române, a statului național unitar, n-au putut împiedica dezvoltarea României, a poporului nostru pe calea progresului și civilizației. (Aplauze și urale puternice; se scandează îndelung „Ceaușescu și poporul!”).

Anul 1948 a marcat trecerea la înfăptuirea revoluției socialiste, a construcției socialismului în România. Naționalizarea industriei, băncilor și a altor sectoare de producție a dus la lichidarea proprietății capitaliste din aceste ramuri și a pus bazele dezvoltării socialiste a economiei românești, ale formării proprietății comune a întregului popor.

S-a desăvîșit o intensă activitate de organizare a întreprinderilor în noile condiții, de dezvoltare și modernizare a lor, s-au realizat noi întreprinderi și ramuri industriale.

În același timp, s-a trecut la lichidarea completă a proprietății moșterescă, la limitarea formelor capitaliste în agricultură, iar din 1949, la cooperativizarea agriculturii, care s-a încheiat, în linii generale, în anul 1962.

Totodată, a fost creat și dezvoltat un larg sistem de cooperative meșteșugărești, ale micilor meșteri. S-au dezvoltat, de asemenea, puternice cooperative de consum și valorificare.

Prima etapă de organizare pe baze socialiste a industriei, agriculturii și celorlalte ramuri a cuprins o perioadă de circa 18 ani — 1948—1965.

În mod deosebit răscoală țărănilor din 1907, care a pus în evidență forța țărănimii, ca clasă socială de bază în România, faptul că țărănimia — care în întreaga dezvoltare a patriei a avut un rol de importanță deosebită — era lipsită complet de drepturi economice și politice și continua să fie asuprită de moșieri, de clasele burghezo-moșieresti.

Primul război mondial imperialist a dus la prăbușirea imperiilor vecine — a Imperiului țarist, a Imperiului austro-ungar — și a creat condițiile realizării visului românilor de a se uni într-un singur stat, așa cum s-au creat condiții pentru apariția altor state independente în Europa centrală.

Astfel, la 1 Decembrie 1918, prin hotărîrea maselor populare, a poporului, Transilvania s-a unit cu România, constituind statul național unitar român. Realizarea acestui vis secular al poporului nostru a deschis o nouă eră în dezvoltarea României, în ridicarea sa pe noi trepte de progres și civilizație. (Aplauze și urale puternice, prelungite; se scandează îndelung „Ceaușescu și poporul!”).

S-au creat condiții mai bune pentru o largă dezvoltare a forțelor de producție, a industriei și a celorlalte sectoare, pentru realizarea unor reforme democratice, sociale.

Cu toate acestea, trebuie să spunem deschis că încă din a doua jumătate a secolului trecut economia românească a fost acaparată de capitalul străin, iar mai tirziu de monopolurile imperialiste.

În această perioadă, în 1921, a fost creat Partidul Comunist Român, care a ridicat lupta clasei muncitoare, a forțelor revoluționare și democratice la un nivel superior. Este bine cunoscută activitatea desfășurată de Partidul Comunist Român în conducerea marilor bătălii de clasă, în lupta împotriva războiului și fascismului, pentru realizarea unității clasei muncitoare și a unității forțelor democratice împotriva războiului și a fascismului. Sînt bine cunoscute luptele minerilor din 1929, luptele din 1933 ale petroliștilor și ceferistilor, crearea Frontului Popular, marea de-

monstrație antirăzboinică și antifascistă de la 1 Mai 1939 — care au afirmat cu putere capacitatea clasei muncitoare, a partidului nostru comunist și a celorlalte forțe democratice de a determina o nouă politică în viața României.

Merită subliniată poziția fermă a partidului comunist, a mișcării muncitorești și a altor forțe patriotice împotriva dictaturii fasciste, a Dictatului de la Viena, a aruncării României în războiul dus de Germania hitleristă contra Uniunii Sovietice.

I-a revenit Partidului Comunist Român misiunea de cinste de a reprezenta forța națională cea mai activă în realizarea Frontului Unic Muncitoresc, de a uni forțele democratice împotriva războiului, pentru sabotarea mașinii de război fasciste și hitleriste, în organizarea și înfăptuirea actului istoric de la 23 August 1944, a revoluției de eliberare socială și națională, antifascistă și antiimperialistă. (Aplauze și urale puternice; se scandează îndelung „Ceaușescu — P.C.R.”).

Se poate afirma cu deplin temei că actul istoric de la 23 August 1944 a pus capăt pentru totdeauna dominației imperialiste străine, a deschis calea înfăptuirii unor mari transformări revoluționare și trecerii la făurirea socialismului în România.

Pentru a înțelege mai bine întregul proces revoluționar care a urmat, este necesar să cunoaștem care era situația României în 1945. Din punct de vedere social, țara noastră era un stat cu o orînduire burghezo-democratică, cu puternice rămășițe feudale. Din punct de vedere economic, era o țară slab dezvoltată. Iată cîteva date care ilustrează această situație:

Volumul producției industriale reprezenta doar 10 miliarde lei, în prețurile comparabile din 1948. Producția agricolă era de circa 15 miliarde lei. Venitul național total era de circa 20 miliarde lei. Producția industrială contribuia cu aproape o treime la venitul național, iar agricultura și celelalte sectoare cu peste două treimi.

Circa 80 la sută din populația țării noastre lucra în agricultură.

Această situație era rezultatul faptului — de care am vorbit — că timp de două milenii poporul nostru s-a dezvoltat în condiții foarte grele.

Timp de peste patru veacuri, poporul nostru a plătit tribut imperiilor străine, care se ridică la aproape 4 miliarde lei aur, echivalînd cu circa 1.200 tone aur.

O dată cu trecerea la dezvoltarea capitalistă și proclamarea independenței de stat — așa cum am menționat —, în economia românească au pătruns puternic capitalul străin și monopolurile imperialiste.

Peste 60 la sută din industria românească se găsea în minile societăților străine, ale monopolurilor imperialiste. Petrolul, una din marile bogății ale țării noastre în vremea aceea, se afla în proporție de 80 la sută în minile societăților străine. După date incomplete, într-o perioadă de circa 80 de ani, din 1880 pînă în 1940, societățile străine și monopolurile imperialiste au jefuit poporul român de peste 100 miliarde dolari.

La aceasta trebuie adăugate jafurile Germaniei naziste din timpul războiului și pierderile cauzate de participarea la război, alături de Germania hitleristă.

Viața, realitatea aspră demonstrează cu putere că societățile și monopolurile imperialiste străine nu numai că nu au ajutat la dezvoltarea forțelor de producție, la dezvoltarea economică-socială, chiar capitalistă, a României, ci, dimpotrivă — așa cum au procedat, de altfel, în toate coloniile sau în țările dependente —, ele au jefuit țara de bogățiile sale și au sărăcit întregul popor, ceea ce a determinat ca România să se găsească, în 1944, în situația de țară slab dezvoltată.

Dominația și asuprirea străină de veacuri, sub diferite forme, care au împiedicat progresul economic-social al poporului nostru, ne-au învățat că numai prin forțele proprii și în deplină libertate și independență se pot asigura dezvoltarea economică-socială, bunăstarea și fericirea poporului. (Aplauze și urale puternice; se scandează „Ceaușescu și poporul!”).

III. PROFUNDELE TRANSFORMĂRI REVOLUȚIONARE DIN ANII CONSTRUCȚIEI SOCIALISTE; ETAPELE PROCESULUI DE EDIFICARE ȘI DEZVOLTARE A NOII ORÎNDUIRI ÎN ROMÂNIA

1. Angajarea României pe calea dezvoltării democratice, a lichidării depline a dominației imperialiste

Stimați tovarăși,

Imediat după victoria revoluției de eliberare socială și națională, antifascistă și antiimperialistă, România a participat cu toate forțele sale militare și economice la războiul dus alături de Uniunea Sovietică și de aliați, pentru eliberarea deplină a teritoriului întregii României, a Ardealului de nord, alături de apărarea țării împotriva hitlerismului și a apărării războiului pentru eliberarea Ungariei, Cehoslovaciei, a unei părți din Austria, pînă la înfrîngerea totală a Germaniei hitleriste.

În același timp, în fața României, a partidului nostru și a forțelor democratice s-a pus problema activității pentru refacerea economiei naționale distruse de război și de jaful hitlerist și al monopolurilor străine.

În această etapă, țara noastră a continuat să se dezvolte pe baze burghezo-democratice.

Instaurarea guvernului democratic muncitoresc-țărănesc din 6 martie 1945 a constituit un moment de importanță istorică în trecerea României pe calea dezvoltării democratice, a lichidării depline a dominației imperialiste.

S-a trecut la realizarea unor importante reforme economico-sociale, în in-

dustria, agricultură și în alte sectoare de activitate.

Dar, după cum se știe bine, situația economică continua să fie deosebit de grea.

În aceste împrejurări, Partidul Comunist Român a proclamat, la Conferința Națională din 1945, necesitatea unei noi politici de dezvoltare a României, punînd în centrul activității industriale, zăcărea, ca o cerință vitală pentru viitorul patriei noastre.

În toată această perioadă a avut loc o puternică creștere a influenței Partidului Comunist Român, a Partidului Social-Democrat, a Frontului Plugarilor, a altor formațiuni patriotice și democratice.

S-a realizat organizarea sindicatelor, a Uniunii Tineretului Comunist, a organizațiilor de femei, a altor organizații de masă și obștești care au asigurat mobilizarea și unirea maselor largi populare într-o direcție unică — aceea de salvare a României de la înăpoiere și ruină, de dezvoltare economică-socială independentă.

În aceste condiții, s-au realizat proclamarea Republicii, la 30 decembrie 1947, și făurirea partidului unic al clasei muncitoare, în luna februarie 1948. (Aplauze puternice, prelungite).

Este necesar să reamintim că, în de-

cursul celor 100 de ani de la revoluția burghezo-democratică din 1848 pînă la trecerea în revoluția socialistă, în 1948, țara noastră a parcurs o lungă perioadă istorică, cu mari implicații în dezvoltarea poporului român și în formarea statului național român.

Dăm o înaltă prețuire momentelor istorice importante din lupta poporului, activității diferitelor personalități — printre care Bălcescu, Cuza, Kogălniceanu și alții alții — care au pus mîna pe toate interesele țării din acele momente și vitorul poporului nostru. (Aplauze puternice, prelungite).

Cu toate acestea, doresc, încă o dată, să menționez că, în momentul trecerii la construcția socialistă, România continua să fie o țară slab dezvoltată, nivelul de trai al poporului nostru era foarte scăzut.

Iată de ce, în fața partidului, a forțelor democratice, progresiste, a poporului nostru se punea problema de a pași pe o cale nouă, care să asigure, într-o perioadă cît mai scurtă, lichidarea stării de înăpoiere și o puternică dezvoltare economică-socială a țării — condiție hotărîtoare pentru ridicarea bunăstării materiale și spirituale a întregii națiuni, pentru înțărirea independenței și suveranității României. (Aplauze puternice, prelungite).

2. Trecerea la organizarea pe baze socialiste a întregii vieți economico-sociale, la construirea socialismului

Stimați tovarăși,

În această primă etapă a construcției socialiste au fost lichidate cu desăvîșire orînduirea burghezo-moșierescă, exploatarea omului de către om, s-au creat condițiile dezvoltării unitare, pe baze socialiste — proprietatea întregului popor și proprietatea cooperatistă — a tuturor sectoarelor de activitate.

În același timp, s-a asigurat dezvoltarea pe baze noi a învățămîntului, lichidîndu-se pe deplin analfabetismul. S-a trecut, de asemenea, la dezvoltarea activității științifice, culturale, pe noi baze.

Privind retrospectiv, putem afirma cu deplin temei că în perioada celor 20 de ani, din 1945 pînă în 1965, parcurînd două etape distincte de dezvoltare — a dezvoltării pe baze democratice capitaliste și a construcției socialiste — au fost obținute realizări însemnate, s-au produs mari transformări revoluționare, care au schimbat în mod fundamental situația României. (Aplauze puternice, prelungite).

S-au obținut unele realizări în dezvoltarea economică-socială, în ridicarea nivelului de trai al poporului.

Întreaga etapă de construcție socialistă pînă în 1965 s-a caracterizat prin lupta intensă împotriva forțelor reacționare, a sabotajului fostelor clase răsturnate de la putere, a acțiunilor cercurilor imperialiste împotriva țării noastre.

În același timp, a trebuit să fie lichidată starea de înăpoiere, să se plătească circa 1 miliard dolari ca despăgubiri de război.

La începutul anului 1950 s-au făcut mari cheltuieli militare, iar existența „Sovromurilor” în ramurile economice de bază a împiedicat, de fapt, acumularea și dezvoltarea sectoarelor respective și a întregii economii naționale.

În același timp, au fost comise și o serie de greșeli, s-au manifestat o serie de lipsuri serioase, din păcate, s-au comis chiar și unele încălcări ale legalității socialiste, care au dăunat dezvoltării socialiste a patriei noastre.

Trebuie subliniat faptul că tocmai în această perioadă s-au manifestat și puternice concepții străine, de fapt anti-socialiste, de negare a forței și capacității poporului român, a clasei muncitoare, de negare a însăși istoriei, a limbii și culturii române.

A existat o puternică îngrădire a activității creatoare, a apărut concepția greșită după care nu era necesară o dezvoltare proprie a științei și tehnicii. Această stare de lucruri a influențat, fără nici o îndoială, în mod negativ, realizarea construcției socialiste în prima etapă.

Iată de ce se poate spune că, deși în 1965 s-a încheiat, în linii generale, organizarea pe baze socialiste — a proprietății de stat și cooperatiste — a societății noastre, România continua să fie o țară în curs de dezvoltare, în grupa de jos a acestor categorii de țări.

Iată cum se prezenta economia românească în 1965:

— fondurile fixe	460 miliarde lei
— venitul național	141 miliarde lei
— în industrie	71 miliarde lei
— în agricultură	37 miliarde lei
— în alte sectoare	32 miliarde lei
— forța de muncă activă	9 680 000
— în industrie	1 860 000
— în agricultură	5 480 000
— fondul de retribuție	57 miliarde lei
— retribuția medie	1 000 lei
— retribuția minimă	600 lei

(Continuare în pag. a III-a)

(Urmare din pag. a II-a)

Aceste date demonstrează că față de 1944, s-au obținut unele realizări importante, dar, totodată, ele atestă că ne găsim numai la începutul construcției socialiste, al dezvoltării puterice economico-sociale a României.

Acum, cînd evocăm drumul parcurs și analizăm activitatea din trecut, ținînd seama de tot ceea ce s-a realizat în toată această perioadă, trebuie să spunem cu deplină satisfacție că Partidul Comunist Român a demonstrat că reprezintă singura forță politică din istoria îndelungată a patriei noastre care

s-a identificat cu interesele întregii națiuni și a acționat, cu întreaga răspundere, pentru a asigura ridicarea continuă a României la un nou nivel, tot mai înalt, de dezvoltare economică și socială, de bunăstare și fericire a poporului. (Aplauze și urale puternice. Se scandează îndelung „Ceaușescu și poporul!”)

Subliniind marile realizări, criticînd unele greșeli, lipsuri și abuzuri, trebuie să arătăm însă cu toată răspunderea că toate acestea nu au abătut țara noastră, activul nostru, cadrele de bază ale partidului de la calea construcției socialiste.

Iată de ce este necesar să subliniem

3. Congresul al IX-lea al partidului a inaugurat o nouă epocă revoluționară în activitatea partidului, în construcția socialistă din România

Stimați tovarăși,

Congresul al IX-lea al partidului a analizat în spirit critic și autoritic activitatea din prima etapă a construcției socialiste în România și a trasat obiectivele dezvoltării economico-sociale a patriei noastre în noua etapă a construcției socialiste, începînd din 1965.

Cea de-a doua etapă, care se poate aprecia că a cuprins trei planuri cinciinale — 1965—1980 — a asigurat crearea unei puterice industriale socialiste, pe baza celor mai noi cuceriri ale științei și tehnicii, dezvoltarea celorlalte ramuri de activitate, consolidarea sectorului socialist din agricultură și creșterea producției agricole.

În același timp, s-a acordat o atenție deosebită activității de cercetare științifică, perfecționării învățămîntului, activității culturale și politico-educative.

În cea de-a doua etapă a construcției socialiste — 1965—1980, România a devenit o țară industrial-agrară în plină dezvoltare. (Aplauze și urale puternice. Se scandează îndelung „Ceaușescu — P.C.R.!", „Ceaușescu și poporul!”)

Pe drept cuvînt se poate afirma că cel de-al IX-lea Congres al partidului a deschis o nouă epocă revoluționară în activitatea partidului, în construcția so-

cialistă în România. S-a pus capăt conservatorismului, gabonismului și concepției „modelului unic” în construcția socialistă.

A fost lichidată atitudinea de plocnire față de tot ceea ce era străin și s-au redat partidului și poporului încrederea în forțele lor, în capacitatea lor de gîndire și acțiune, sentimentul de demnitate patriotică, revoluționară.

În întreaga activitate am pornit de la faptul că aplicarea legilor obiective generale, a principiilor socialismului se realizează în mod diferit de la o țară la alta, de la o etapă la alta de dezvoltare economico-socială.

Încă în Raportul prezentat la Congresul al IX-lea se sublinia: „Marxismul este o știință vie, care se dezvoltă și se îmbogățește necontenit, sintetizînd experiența istorică și concluziile dezvoltării sociale. Elaborînd această învățătură, ale cărei adevăruri fundamentale sînt strălucit confirmate de viață, clasicii marxismului nu puteau să dea răspunsuri definitive tuturor problemelor concrete apărute ca urmare a victoriei socialismului într-un sir de țări, să analizeze formele și metodele construcției socialiste în toată varietatea lor, problemele relațiilor dintre statele socialiste. Studierea și rezolvarea acestor probleme este

că în activitatea miscării muncitorești-revoluționare, a Partidului Comunist Român, a altor forțe antifasciste, democratice, mulți comuniști și revoluționari patrioți s-au jertfit, și-au dat viața pentru eliberarea patriei, pentru lichidarea asuprii, pentru făurirea noii orînduirii sociale.

Partidul, poporul nostru prețuiesc și vor prețui întotdeauna pe toți aceia care, în momentele importante ale istoriei naționale, ale luptei poporului, și-au făcut datoria față de națiunea noastră, față de patrie, față de cauza socialismului și comunismului! (Aplauze puternice, prelungite).

o îndatorire a fiecărui partid comunist, care-si aduce astfel contribuția la îmbogățirea experienței comune a miscării revoluționare. În repetate rînduri clasicii marxism-leninismului au subliniat că teoria marxist-leninistă nu este o dogmă, ci o călăuză în acțiune, că este necesară prelucrarea de sine stătătoare a teoriei, deoarece ea nu dă decît principii călăuzitoare, care se aplică în mod diferit de la o țară la alta”.

În spiritul acestor orientări teoretice și practice, programatice, în cei 23 de ani care au trecut de la Congresul al IX-lea al partidului au fost adoptate măsuri de perfecționare continuă a mecanismului economic, a conducerii tuturor sectoarelor de activitate, a întregului sistem democratic de conducere a societății noastre.

Privind retrospectiv la întreaga activitate din acești ani, putem afirma cu îndreptățită mîndrie că a fost o epocă de mari transformări și remarcabile realizări în toate domeniile, care au confirmat pe deplin justetea concepției partidului nostru privind aplicarea legilor generale, a principiilor socialiste la realitățile și condițiile din România. (Aplauze și urale puternice, prelungite; se scandează îndelung „Ceaușescu — România, stima noastră și mîndria!”).

care pe această bază a bunăstării generale a omului, lichidarea cu desăvîrșire a sărăciei, asigurarea unei societăți a oamenilor muncii în care să nu existe nici bogății, nici săraci, ci oameni ai muncii care au un nivel civilizat, demn de viață materială și spirituală și își

făuresc viitorul, în mod liber, așa cum îl doresc. (Vii aplauze).

Privim cu îndreptățită mîndrie la ceea ce am realizat, dar și cu hotărîrea de a acționa cu toată fermitatea în vederea înlăturării lipsurilor, perfecționării în continuare a întregii activități, asigurînd astfel înlăptuirea neabătută a obiective-

lor strategice trasate prin Programul partidului de făurire a societății socialiste multilateral dezvoltate și de înaltă țară fermă spre comunism. (Aplauze puternice, prelungite; se scandează îndelung „Ceaușescu, România — stima noastră și mîndria!”).

2. Justețea politicii de alocare a unei părți însemnate a venitului național pentru fondul de acumulare, de întărire și dezvoltare continuă a proprietății socialiste

Stimați tovarăși,

Toate marile realizări din anii construcției socialiste, îndeosebi după Congresul al IX-lea, s-au putut înfăptui datorită aplicării consecvente a legii obiective de dezvoltare a producției largite și dezvoltării. Pornind de la aceasta, în ultimii 23 de ani am alocat, an de an, circa o treime din venitul național pentru fondul de dezvoltare și două treimi pentru fondul de consum. Numai în acest fel am putut asigura realizarea programelor de dezvoltare a forțelor de producție, a industriei, agriculturii, științei, învățămîntului, culturii, vastul program de construcții de locuințe și social-culturale, care constituie baza dezvoltării societății și a ridicării continue a nivelului de trai material și spiritual al întregului popor.

În această perioadă, am atras atenția, în mai multe rînduri, că, dacă se va reduce acumularea, fondul de dezvoltare, vom pune în pericol înseși existența și viitorul întregii noastre națiuni, că nu putem să consumăm mai mult decît permit mijloacele create, ca urmare a dezvoltării generale, că nu putem să consumăm totul și că trebuie neapărat să asigurăm fondurile de acumulare pentru întreaga dezvoltare economico-socială a patriei noastre. Am subliniat, cu aceste prilejuri, faptul că reducerea fondului de acumulare și dezvoltare poate să asigure cîțiva ani un consum mai ridicat, dar, pe termen lung, aceasta va duce la scăderea generală a forțelor materiale și productive ale patriei și, deci, la scăderea puternică a nivelului de trai al poporului.

Putem afirma, pe baza realităților, că viața a confirmat pe deplin justetea politicii partidului nostru, a aplicării legilor obiective privind acumularea și fondul de dezvoltare pentru reproducția largită, pentru crearea unei baze materiale și tehnice, în continuă creștere, care reprezintă — repet — singura cale pen-

tru ridicarea continuă a nivelului de trai material și spiritual al poporului.

Dacă nu am fi realizat dezvoltarea de astăzi a țării, nu am putea asigura locuri și condiții de muncă pentru toți cetățenii patriei noastre, nu am putea asigura retribuirea de astăzi și celelalte cheltuieli sociale, care reprezintă o pondere importantă în ridicarea nivelului de viață al poporului.

Pornind de la aceasta, este necesar să asigurăm și în continuare o repartitie justă a venitului național pentru fondul de consum și fondul de acumulare și dezvoltare, în vederea asigurării condițiilor înlăturării neabătute a obiectivelor strategice de dezvoltare viitoare a patriei noastre. (Aplauze puternice, prelungite).

Este necesar să subliniez că numai prin alocarea fondurilor necesare pentru acumulare și dezvoltare am asigurat dezvoltarea puternică a industriei, a agriculturii, transporturilor și a celorlalte ramuri și, pe această bază, o puternică dezvoltare a proprietății socialiste — proprietatea întregului popor, și proprietatea cooperatistă.

După Congresul al IX-lea al partidului au fost adoptate măsuri importante privind întărirea și dezvoltarea proprietății socialiste și, totodată, a răspunderii oamenilor muncii, în calitate de proprietari și producători, pentru buna gospodărire și dezvoltare a proprietății întregului popor, a proprietății cooperatiste. În acest sens, oamenii muncii din fiecare întreprindere au primit în folosință mijloacele fixe și circulante, ca o parte a proprietății generale pe care să o administreze și să o dezvolte. S-a introdus principiul participării la beneficii, ceea ce asigură fiecărui om al muncii venituri suplimentare față de retribuire, ca rezultat al bunei activități și creșterii rentabilității întreprinderilor.

În același timp, cu 10 ani în urmă, am introdus sistemul de participare socială a fiecărui om al muncii cu o sumă de cel puțin 10 000 lei, pînă la 100 000

lei, ca proprietate personală la fondul întreprinderii. În acest fel, personalul unei întreprinderi poate deține pînă la 30 la sută din fondul total al întreprinderii, primind anual pentru participare la beneficii suplimentar între 4 și 6 la sută în raport de rezultate activității fiecărei întreprinderi. Aceleași principii s-au introdus și în sistemul cooperatist. Considerăm că această cale duce la perfecționarea sistemului de proprietate comună, legînd într-o formă corespunzătoare cointeresarea colectivă de oameni ai muncii alături de dezvoltarea generală a proprietății comune și de participarea personală la fondul de dezvoltare a activității fiecărei întreprinderi.

În acest fel, sistemul nostru de proprietate asupra fondurilor fixe, inclusiv pămîntul, cuprinde proprietatea întregului popor, dat în folosință fiecărui colectiv de oameni ai muncii, care reprezintă circa 65 la sută, proprietatea cooperatistă din toate domeniile, care reprezintă circa 27 la sută, și proprietatea personală, inclusiv participarea la fondul de dezvoltare, care reprezintă circa 8 la sută.

Consider că aceasta răspunde pe deplin condițiilor și realităților din patria noastră și asigură cele mai bune condiții pentru dezvoltarea în continuare a forțelor de producție, a bazei tehnico-materiale a întregii societăți.

De aceea, avem răspunderea să acționăm cu toată hotărîrea pentru întărirea și dezvoltarea proprietății socialiste a întregului popor și cooperatistă, ca bază a dezvoltării economico-sociale, a edificării cu succes a societății socialiste multilateral dezvoltate și a înaintării spre comunism, a ridicării bunăstării materiale și spirituale a întregului nostru popor. (Aplauze și urale puternice, prelungite; se scandează îndelung „Ceaușescu și poporul!” „Ceaușescu, România — stima noastră și mîndria!”).

V. PERFECȚIONAREA SISTEMULUI DE CONDUCERE ȘI PLANIFICARE A DEZVOLTĂRII ECONOMICO-SOCIALE

1. Aplicarea fermă a principiilor mecanismului economico-financiar, a autoconducerii și autogestunii

Stimați tovarăși,

Asa cum am menționat, încă la Congresul al IX-lea al partidului, în 1965, am stabilit trecerea la perfecționarea sistemului de conducere, de planificare, la crearea unui cadru corespunzător realităților din țara noastră.

În această privință am pornit de la principiul că formele de conducere, de planificare, financiare, nu sînt date o dată pentru totdeauna, că ele trebuie să fie perfecționate continuu, în raport cu dezvoltarea forțelor de producție, a științei, a culturii, cu baza tehnico-materială, pornind de la necesitatea creșterii rolului oamenilor muncii, al cadrului democratic, în întreaga conducere a activității economico-sociale.

Am introdus și perfecționat, în această perioadă, sistemul de autoconducere, autofinanțare, autogestune a fiecărei unități economice și sociale.

Am creat un larg sistem privind întărirea răspunderii directe a colectivelor de oameni ai muncii pentru activitatea fiecărei întreprinderi și, totodată, am dezvoltat un cadru nou, democratic

de conducere, înlocuind principiul conducerii unipersonale cu principiul conducerii colective.

Am creat consiliile oamenilor muncii în toate domeniile de activitate, în care cel puțin 30 la sută sînt muncitori. Am instituționalizat rolul adunărilor generale ale proprietarilor și producătorilor, în întreaga activitate a întreprinderii. Am creat, în mod corespunzător, organisme pe plan local și național, de participare organizată a maselor, a întregului popor, la conducerea tuturor sectoarelor de activitate.

Viața a demonstrat, de asemenea, justetea acestor măsuri — și putem afirma, cu deplină temei, că și datorită acestui larg sistem de autoconducere democratică s-a putut asigura înfăptuirea neabătută a programelor de dezvoltare economico-socială a țării. (Aplauze puternice, prelungite).

În același timp însă, am pornit de la necesitatea asigurării conducerii unitare, pe baza planului național unic de dezvoltare economico-socială, a întregii economii, a îmbinării în mod corespunzător a conducerii unitare cu creșterea răspun-

derii, cu autoconducerea, autogestunea și autofinanțarea tuturor sectoarelor de activitate.

Este adevărat, nu totul a mers așa cum se prevedea în legile care reglementează întreaga activitate. S-au manifestat tendințe de înțelegere greșită a acestor principii, în sensul că mulți au considerat că autoconducerea, autofinanțarea le dau dreptul de a cheltui și consuma fără să mai dea socoteală statului și poporului.

Nu toți au înțeles că autoconducerea democratică, autogestunea înseamnă creșterea ordinii și disciplinei, întărirea răspunderii în buna conducere a activității și în gospodărirea mijloacelor încredințate.

Analizînd activitatea de pînă acum, este necesar să tragem toate concluziile, atît din ceea ce este bun, cît și din lipsurile ce s-au manifestat și se mai manifestă, și să acționăm cu toată răspunderea în vederea înlăturării neabătute a obiectivelor de dezvoltare economico-socială, de ridicare a patriei noastre pe noi culmi de progres și civilizație.

(Continuare în pag. a IV-a)

IV. STADIUL ACTUAL AL DEZVOLTĂRII SOCIETĂȚII SOCIALISTE ROMÂNEȘTI. ETAPA FĂURIRII SOCIETĂȚII SOCIALISTE MULTILATERAL DEZVOLTATE

1. Realizările istorice obținute de poporul român în dezvoltarea economică și socială a țării

La începutul anilor '80, o dată cu trecerea la cel de-al 7-lea și al 8-lea cincinal, România a intrat într-o nouă etapă a dezvoltării sale economico-sociale — etapa făuririi societății socialiste multilateral dezvoltate și creării condițiilor de trecere treptată spre comunism.

În deceniul 1981—1990 s-a trecut la dezvoltarea intensivă a industriei și a celorlalte sectoare de activitate, pe baza celor mai noi cuceriri ale științei și tehnicii.

Obiectivul strategic stabilit de Congresul al XII-lea al partidului privind trecerea României, pînă în 1990, la un nou stadiu de dezvoltare — cel de țară socialistă mediu dezvoltată — are la bază puterica dezvoltare a forțelor de producție, a industriei socialiste, a științei, învățămîntului și culturii, dezvoltarea agriculturii și înlăptuirea noii revoluții agrare.

Sîntem la jumătatea celui de-al 8-lea cincinal. Ne pregătim pentru Congresul al XIV-lea al partidului, care urmează să adopte cel de-al 9-lea plan cincinal și orientările generale ale dezvoltării României pînă în anul 2000 și, în unele domenii, inclusiv în primul deceniu al celui de-al XXI-lea secol.

Au trecut 44 de ani de la victoria revoluției de eliberare socială și națională, antifascistă și antimperialistă și 40 de ani de la trecerea la construcția socialistă în România. Iată de ce este necesar să facem un bilanț general al drumului parcurs, al realizărilor, al stadiului dezvoltării socialiste a României, pentru a trasa obiectivele viitoare.

În această perioadă producția industrială a crescut, în comparație cu 1945, de 128 ori. S-au creat noi ramuri moderne. Producția de oțel a crescut de circa 120 de ori, industria chimică de peste 1 300 de ori, construcția de mașini de peste 500 ori. S-au dezvoltat puternic industria ușoară, alimentară, a bunurilor de consum. Toate sectoarele au cunoscut o însemnată dezvoltare.

Producția agricolă a crescut de peste 9 ori.

În același timp, avuția națională acumulată a ajuns la 5 100 miliarde lei, iar fondurile fixe productive, la circa 2 500 miliarde lei. Venitul național a crescut de peste 36 de ori, iar fondul de retribuire generală de circa 75 de ori, față de 1945.

Merită subliniat faptul că 80 la sută din aceste creșteri s-au realizat după Congresul al IX-lea al partidului.

Punînd în centrul activității de construcție socialistă dezvoltarea puternică a industriei pe baza celor mai noi cuceriri ale științei, s-a trecut, totodată, la amplasarea teritorială a forțelor de producție în toate județele și zonele țărilor.

În ultimii 20 de ani au fost create aproape 2 000 de întreprinderi, amplasate în centrele vechi și în cele peste 180 de noi platforme industriale.

Repartizarea justă a forțelor de producție, a industriei, pe întreg teritoriul țării, constituie una din marile realizări ale construcției socialiste în țara noastră, care asigură condiții de muncă oamenilor muncii din toate județele, ridicarea nivelului lor de trai material și spiritual, a gradului general de civilizație, condiții pentru adevărată egalitate în drepturi între toți cetățenii pa-

trii noastre, fără nici o deosebire. (Vii și puternice aplauze).

Restabilind rolul agriculturii ca ramură de bază a dezvoltării economico-sociale a patriei noastre, a construcției socialiste, s-a acționat pentru creșterea puternică a producției agricole, realizîndu-se mari sisteme de irigații, pe aproape 4 milioane hectare, importante lucrări de îmbunătățiri funciare, de ameliorare a solului, de creștere a potențialului productiv al pămîntului. Au fost rezolvate problemele mecanizării complete a agriculturii, ale chimizării, creîndu-se astfel condiții pentru obținerea unor recolte bune — care în ultimii ani se ridică la circa 30 milioane tone de cereale — și pentru o creștere importantă a producției în toate celelalte sectoare ale agriculturii.

S-au dezvoltat puternic transporturile, construcțiile, celelalte sectoare de activitate.

O puternică dezvoltare a cunoscut activitatea de cercetare științifică, care are un rol tot mai important în toate domeniile.

S-a generalizat învățămîntul de 10 ani, iar aproape 80 la sută din tineri urmează învățămîntul de 12 ani.

În același timp, s-a desăvîrșit o intensă activitate culturală de ridicare a nivelului general de cușoșințe al oamenilor muncii, al întregului popor.

În toată această perioadă, îndeosebi după Congresul al IX-lea, s-a realizat un vast program de investiții, care reprezintă peste 4 100 miliarde lei.

Pe această bază s-a asigurat dezvoltarea puternică a forțelor de producție, a industriei, a agriculturii, realizarea uriașului program de construcții social-culturale. Numai în ultimii 23 de ani s-au construit 2,6 milioane de apartamente din fondurile statului, precum și sute de mii de locuințe din fondurile populației.

În această perioadă s-au dat în folosință Canalul Dunăre — Marea Neagră și Canalul Poarta Albă — Midia — Năvodari, s-au realizat Metroul în capitala patriei, modernizarea Dimboviței, Transfăgărășanul și alte lucrări importante care vor dăinui peste veacuri. Se construiesc noul Centru politic administrativ-cultural, s-au început lucrările la amenajarea riului Argeș pentru navigație pînă în 1990.

Toate marile obiective industriale, agrare, social-culturale și altele au transformat întreaga înfățișare a patriei noastre, a orașelor și satelor — a întregului nivel de civilizație al României.

Dezvoltarea puternică a activității economico-sociale a asigurat creșterea continuă a personalului muncitor și din alte sectoare de activitate. Din totalul populației active, de peste 11 milioane, circa 8 milioane lucrează în industrie și alte sectoare de activitate, iar peste 3 milioane lucrează în agricultură — în întreprinderile agricole de stat și cooperativele agricole de producție.

Fondul de retribuire a crescut numai în perioada de după Congresul al IX-lea de aproape 6 ori — s-a mărit de la circa 57 miliarde lei la circa 315 miliarde lei în acest an. Retribuția medie a crescut de peste 3 ori; de asemenea, retribuiția minimă s-a majorat de peste 3,3 ori.

De sistemul de pensii beneficiază peste 3 milioane de oameni, iar circa 5 milioa-

(Urmare din pag. a IV-a)

agroindustriale, care să dispună, în afară de ceea ce se asigură în comună, de un spital cu 50—100 paturi și maternitate, de liceu treapă a doua, creșterea condițiilor generalizării învățământului de 12 ani, pentru dezvoltarea unor activități industriale mai complexe, care nu pot fi organizate în fiecare comună. În acest fel, practic, vom avea un sistem larg, de circa 550 noi orașe agroindustriale, care vor contribui la ridicarea generală a nivelului de dezvoltare a satelor. De altfel, un număr important din acestea pot fi considerate de pe acum adevărate orașe agroindustriale.

Prin legea sistematizării și folosirii raționale a fondului funciar am stabilit ca pentru locuință și curte în mediul rural să se asigure de la 200 la 300 mp. Considerăm că trebuie să stabilim, în principiu, ca fiecare familie să poată avea în proprietate, pentru locuință, curte și activități gospodărești, circa 300 mp. Este necesar, conform prevederilor legii, să se delimiteze mai bine perimetrul construiabil al comunelor și satelor acestora, să se aplice ferm prevederile legii, care stabilesc că nimeni nu poate construi în afara perimetrului

construibil. Cetățenii care locuiesc în afara perimetrului construiabil vor continua să locuiască și în viitor în locuințele lor, însă pe măsură ce doresc să-și construiască noi locuințe, pentru ei sau familiile lor, trebuie să facă aceasta numai în perimetrul construiabil. Statul va acorda sprijin, cu materiale și proiecte, cetățenilor care își construiesc locuințele proprii, cu respectarea programului de sistematizare. În același timp, pentru cadrele din învățământ și personalul sanitar, pentru inginerii și muncitorii care nu dispun de locuințe proprii, statul le va acorda ajutor să-și construiască, conform planului de sistematizare, sau va construi locuințe pentru nevoile acestora. Avem deja o experiență bună, din ultimii 20 de ani, în această privință.

Rezolvarea problemelor unor locuințe moderne pentru locuitorii satelor reprezintă o necesitate obiectivă, pornind de la faptul că socialismul trebuie să realizeze condiții cât mai bune de viață pentru toți locuitorii, fără deosebire, că nu putem împăria țara în două — într-o parte orașe moderne dezvoltate, iar în altă parte locuințe înalabile, cociobae.

Fără îndoială, realizarea acestor cerințe ale unei vieți civilizate, moderne, în spi-

ritul umanismului propriu societății noastre, cere o perioadă mai îndelungată, care eforturi sustinute. Dar, avem ferma convingere că, împreună cu locuitorii satelor, vom reuși, treptat, treptat, să rezolvăm această problemă, astfel încât, în decenii următoare, să facem pași importanți în această direcție, să ridicăm, astfel, nivelul general de viață și al populației de la sate, să creștem condițiile apropiierii treptate a condițiilor de muncă și de viață, să dispară deosebiri esențiale dintre oraș și sat. (Aplauze și urale puternice; se scandează îndelung „Ceaușescu și poporul!”). Cu cât vom reuși să realizăm într-un termen mai scurt această sarcină istorică, cu atât vom asigura ridicarea patriei noastre la un înalt grad de civilizație materială și spirituală.

Trebuie să avem permanent în vedere că soluționarea tuturor acestor probleme constituie o cerință obiectivă a fazei fazei superioare a societății socialiste multilaterale dezvoltate și pentru creșterea condițiilor necesare trecerii treptate spre visul de aur, spre comunism. (Aplauze și urale puternice; se scandează „Ceaușescu — eroism, România — comunism!”).

VII. CREȘTEREA ROLULUI STATULUI, AL ORGANISMELOR DEMOCRAȚIEI MUNCITOREȘTI-REVOLUȚIONARE, ÎNFĂPTUIREA CONSECVENTĂ A PRINCIPIULUI CONSTRUIRII SOCIALISMULUI CU POPORUL ȘI PENTRU POPOR

Stimați tovarăși,

În întreaga noastră activitate am pornit de la teza științifică a construirii socialismului cu poporul și pentru popor, de la faptul că tot ceea ce realizăm în societatea noastră trebuie să se realizeze cu oamenii, pentru oameni, să asigure ridicarea continuă a gradului de civilizație, a bunăstării materiale și spirituale a întregului popor.

Am considerat și considerăm că dezvoltarea largă a formelor democratice de conducere, participare tuturor claselor și categoriilor sociale, a întregului popor la conducerea tuturor ramurilor de activitate, la elaborarea politicii interne și externe constituie factorul fundamental pentru edificarea cu succes a noului ordinuri sociale.

În acest sens am acționat pentru perfecționarea și, totodată, pentru întărirea rolului statului, al organismelor sale în conducerea activității economice-sociale. Este bine cunoscut că statul a apărut într-o anumită perioadă a dezvoltării societății omenești, odată cu apariția claselor, și el urmează să își diminueze rolul și să dispară treptat, treptat, odată cu dispariția claselor.

Pornind de la această teză teoretică materialist-dialectică, am considerat și considerăm că statul își păstrează și își va păstra încă multă vreme rolul său în societatea socialistă și, probabil, chiar în prima parte a societății comuniste. Se va perfecționa rolul său în raport cu dezvoltarea economico-socială, cu progresul general al societății.

Am perfecționat și acordăm o mare însemnătate organismelor democratice ale statului — Marii Adunări Naționale, consiliilor populare și tuturor celorlalte organisme ale statului nostru socialist.

Am realizat un sistem larg democratic al alegerilor de deputați în Marea Adunare Națională și în consiliile populare prin depunerea de mai multe candidaturi pentru un loc de deputat, prin desemnarea lor de către organizațiile politice și sociale, de organizațiile de masă, precum și în adunările cetățenești ale oamenilor.

Adevăratul pluralism și caracterul democratic al acestor organisme este asigurat prin prezența ca deputați în Marea Adunare Națională și în consiliile populare a reprezentanților direcți ai clasei muncitoare, țăranilor, intelectualității, ai tuturor oamenilor muncii, fără nici o deosebire.

În acest cadru, alegerea deputaților se asigură atât din rîndul membrilor Partidului Comunist Român, cât și din rîndul membrilor altor organizații de masă și obștești, inclusiv din rîndul Organizației Democratice și Unității Socialiste.

De altfel, caracterul statului, al democrației, este determinat în primul rînd de clasele care au conducerea în societate, de sistemul social — și este evident că, o dată cu dispariția claselor exploatare, a inegalităților sociale și naționale, s-a schimbat și caracterul statului, devenind cu adevărat statul oamenilor muncii, statul constructorilor socialismului în România, al democrației muncitorești-revoluționare. (Aplauze puternice, prelungite).

O dată cu perfecționarea și democratizarea activității organelor democratice clasice, am realizat noi organisme democratice; am creat consiliile oamenilor muncii, organele județene și naționale ale acestora, care asigură participarea organizată a tuturor claselor și catego-

riilor sociale, a întregului popor, la elaborarea politicii interne și externe. Organizăm, o dată la 5 ani, Congresul oamenilor muncii din industrie și alte sectoare, la care participă, de regulă, 11.000 de delegați, Congresul țăranilor și oamenilor muncii din agricultură și alte sectoare, la care participă, de asemenea, 11.000 de delegați. Aceste congrese își aleg consiliile naționale de conducere — între 1.200—1.500 de membri — care asigură conducerea activității între congrese.

Merită de subliniat faptul că atât la congrese, cât și în consiliile oamenilor muncii, cel puțin 30 la sută sînt muncitori și, în mod corespunzător, țăranii.

Tot la 5 ani au loc Congresul științei și învățămîntului, Congresul culturii și educației socialiste, la care participă, de asemenea, circa 7.000 și, respectiv, circa 5.000 de delegați.

Avînd în vedere rolul important al consiliilor populare în autoconducerea și autoaprovizionarea localităților, la fiecare 5 ani, după alegerea consiliilor populare, are loc Congresul consiliilor populare, la care participă circa 7.000 de delegați, care dezbate problemele fundamentale ale activității locale, teritoriale și aleg Camera legislativă — parlamentul consiliilor populare — care funcționează între congrese și hotărăște asupra tuturor legilor privind activitatea organelor locale teritoriale, cât și asupra legilor generale și planurilor de dezvoltare economico-socială.

Se poate spune, fără teama de a greși, că prin noile organisme democratice am creat un puternic sistem al democrației muncitorești-revoluționare directe, care asigură o participare largă a clasei muncitoare, a țăranilor, intelectualității, a celorlalte categorii sociale, a întregului popor, la elaborarea politicii generale, a tuturor planurilor de dezvoltare economico-socială. (Vii și puternice aplauze).

Actionînd în strînsă unitate, organismele democratice ale statului și noile organisme ale democrației muncitorești-revoluționare reprezintă un cadru larg de manifestare al poporului, unic în felul său, care asigură ca tot ceea ce se înfăptuiește în patria noastră să se realizeze cu poporul și pentru popor, ca poporul să fie participant și să-și hotărască, în mod conștient, propriul său destin, să-și asigure dezvoltarea în deplină libertate și demnitate, viitorul de aur — comunismul! (Aplauze și urale puternice; se scandează „Ceaușescu — eroism, România-comunism!”, „Ceaușescu și poporul!”).

În întreaga operă de construcție socialistă, îndeosebi după Congresul al IX-lea al partidului, am pornit de la necesitatea reglementării prin lege a întregii organizații și funcționării a statului, a vieții economico-sociale, a tuturor sectoarelor de activitate.

Prevederile Constituției din 1965 corespund pe deplin actualui etape de dezvoltare a patriei și asigură un larg cadru democratic de participare a întregului popor la conducerea societății.

De asemenea, legile care reglementează organizarea întregii activități, pe baza autoconducerii, autogestunii, autofinanțării, a cadrului democratic din toate sectoarele răspund pe deplin actualui stadiu de dezvoltare. Va trebui însă să avem permanent în vedere perfecționarea legislației democrației noastre muncitorești-revoluționare pentru întărirea răspunderii, a ordinii legale, în toate sectoarele de activitate. Să eliminăm complet toate așa-zisele H.C.M.-uri

și să nu se mai funcționeze în nici un domeniu decît pe baza legilor. Numai așa vom asigura și ordinea, și disciplina, și democrația! (Aplauze puternice).

Este necesar să aplicăm ferm în întreaga activitate principiile eticii și eticii socialiste, să asigurăm apărarea proprietății socialiste, a întregului popor, și cooperatiste, precum și a proprietății personale a tuturor cetățenilor patriei noastre.

Va trebui să se acționeze cu toată hotărîrea împotriva oricăror manifestări de necinste, de delapidare, de sustragere, sub o formă sau alta, din avuturile generale, precum și din proprietatea personală, să întărim sentimentul de cinste și răspundere față de proprietatea generală și personală. Trebuie să ajungem acolo încît cinstea, apărarea proprietății, a avuției întregului popor, spiritul de dreptate să devină o caracteristică definitorie a omului nou, constructor conștient al societății socialiste și comuniste. (Vii aplauze).

În acest sens, apare necesitatea unei îmbunătățiri a Codului penal și Codului de procedură penală, în raport cu noile schimbări și realități din patria noastră.

Organele de justiție și procuratură trebuie să-și îndeplinească în cele mai bune condiții rolul și răspunderea pe care le au în dezvoltarea societății noastre, în sancționarea oricăror încălcări ale legilor țării, ale normelor de etică și echitate socialistă. Va trebui să acționăm permanent ca nimeni să nu fie judecat sau, mai cu seamă, condamnat pe nedrept. De asemenea, organele Ministerului de Interne — Milizia și Securitatea — trebuie să-și perfecționeze în continuare activitatea, acțiunile în strînsă legătură cu masele populare pentru apărarea ordinii, a proprietății socialiste și personale, pentru asigurarea liniștii tuturor cetățenilor.

În strînsă legătură cu organele de justiție și procuratură, cu organele Ministerului de Interne, consiliile obștești de judecată din toate sectoarele de activitate — care au un rol deosebit în apărarea proprietății și promovarea fermă a normelor de conviețuire socialistă — trebuie să devină o forță puternică a justiției democratice a întregului popor.

Apărarea cuceririlor socialiste, a independenței și suveranității patriei reprezintă o necesitate vitală în condițiile menințerii pericolului de război, de agresiune, de amestec în treburile interne ale altor state. Pornind de la concepția revoluționară după care apărarea integrității și independenței patriei reprezintă sarcina întregului popor, am acordat o atenție continuă perfecționării și ridicării capacității de luptă și politice a forțelor noastre armate. Vom acționa și în viitor, cu toată fermitatea, pentru întărirea capacității de luptă și politice, de apărare a patriei noastre, considerînd aceasta ca o parte inseparabilă a construirii societății socialiste multilaterale dezvoltate și de înaintare spre comunism. (Aplauze puternice).

În același timp vom întări colaborarea cu armatele țărilor socialiste din cadrul Organizației Tratatului de la Varșovia, atât timp cît se va menține acesta; dar și în continuare considerăm că dezvoltarea colaborării cu armatele țărilor socialiste, cu alte armate prietene trebuie să constituie o preocupare permanentă în lupta pentru pace, pentru colaborare, pentru respectarea dreptului fiecărui popor la dezvoltare liberă și independentă. (Vii și puternice aplauze).

Realizarea egalității în drepturi pentru toți fiii patriei, fără deosebire de origine națională. (Aplauze puternice, prelungite).

Considerăm că toți cetățenii României, indiferent de originea lor națională, mai apropiată sau mai îndepărtată, sînt cetățeni cu drepturi egale, dar și cu îndatoriri egale, care au răspunderea comună de a asigura înfăptuirea neabătută a programelor de dezvoltare economico-socială, de faurire a socialismului și comunismului pe pămîntul României! (Aplauze puternice, prelungite).

În toate organismele democratice, de sus pînă jos, în partid, în organismele de masă și obștești, în întreaga activitate muncitoare, umăr la umăr, acționăm într-o strînsă unitate toți oamenii muncii, reprezentanții lor, fără nici o deosebire.

Ridicarea nivelului general de civilizație, creșterea celor mai bune condiții de muncă, de viață, de învățămînt sînt asigurate, deopotrivă, pentru toți fiii patriei, în strînsă legătură cu dezvoltarea

rea forțelor de producție, cu progresul general al societății noastre socialiste.

Problemele ridicării nivelului de trai material și spiritual al oamenilor muncii, al fiecărui cetățean nu se rezolvă și nu se pot rezolva decît o dată cu dezvoltarea generală a țării, cu ridicarea bunăstării materiale și spirituale a poporului nostru, în general.

Doresc să remarc, cu multă satisfacție, că această problemă este bine înțeleasă în țara noastră de toți oamenii muncii, de întregul nostru popor, fără nici un

IX. SCHIMBĂRILE PROFUNDE ÎN STRUCTURA SOCIALĂ A ȚĂRII, OMOGENIZAREA SOCIETĂȚII NOASTRE SOCIALISTE, FĂURIREA, ÎN PERSPECTIVĂ, A POPORULUI UNIC MUNCITOR

Stimați tovarăși,

Dezvoltarea puternică a forțelor de producție, marile transformări revoluționare, construirea socialismului și trecerea la faurirea societății socialiste multilaterale dezvoltate au produs profunde schimbări în structura socială. Au dispărut pentru totdeauna clasele exploatare — burghezia și moșierimea — s-a lichidat cu desăvîrșire și pentru totdeauna exploatarea și asuprirea omului de către om. (Aplauze puternice).

Ca urmare a dezvoltării puternice a industriei, clasei muncitoare a cunoscut o creștere continuă. S-a ridicat nivelul de pregătire generală — profesională, tehnică și culturală — a oamenilor muncii. După cum a demonstrat cu putere viața — adevăratul judecător, — clasa muncitoare și-a îndeplinit și își îndeplinește cu cinste rolul de clasă socială conducătoare a întregii societăți. Ea reprezintă astăzi cea mai puternică forță socială — și, în perspectiva anilor 2000, ea va continua să se dezvolte atât numeric, dar mai cu seamă din punct de vedere al pregătirii generale, ca urmare a generalizării învățămîntului de 12 ani, a ridicării nivelului său de cunoștințe generale, profesionale și tehnice, apropiindu-se tot mai mult de cerințele pentru o clasă muncitoare intelectuală. (Vii și puternice aplauze).

Țărănimea — deși s-a redus numeric, o parte însemnată trecînd la activități din industrie și alte sectoare — s-a transformat, ca urmare a cooperativizării agriculturii, într-o clasă socială nouă, cu un nivel ridicat de pregătire

generală, profesională și culturală, și continuă să aibă un rol important în întreaga dezvoltare a societății socialiste românești.

Și țăărănimea va continua să-și ridice nivelul de pregătire generală, profesională și culturală, devenind o clasă socială tot mai omogenă, care, în alianță cu clasa muncitoare, va constitui temelia de granit a societății noastre socialiste.

Schimbări profunde au avut loc în rîndul intelectualității.

În urma dezvoltării puternice a industriei, agriculturii, celorlalte sectoare de activitate, a progresului științei, învățămîntului, culturii, numărul intelectualilor a crescut de peste 10 ori, în rîndurile intelectualității intrînd muncitori, țăranii și alte categorii muncitoare.

Astfel, se poate afirma cu deplină temei că intelectualitatea a devenit o categorie socială nouă, strîns legată de clasa muncitoare și țăărănime, de popor, o puternică forță socială — care are un rol tot mai important în dezvoltarea generală a forțelor de producție, a științei, învățămîntului, culturii, în ridicarea nivelului general de cunoștințe și pregătire al întregii națiuni.

Se poate, astfel, afirma că ea a devenit o parte a clasei muncitoare, că alianța muncitorilor, țăranilor și intelectualilor constituie astăzi forța de granit a societății socialiste și reprezintă garanția dezvoltării patriei noastre pe calea socialismului și comunismului. (Aplauze puternice, prelungite).

S-au dezvoltat, de asemenea, și alte categorii sociale, care acționează în strî-

Să facem astfel încît poporul nostru, toți cetățenii patriei să înțeleagă ferm pe calea dispariției deosebirilor de orice fel. Fără a nega originea nimeniului, să acționăm în deplină unitate, să creștem poporul muncitor al României socialiste și comuniste. Aceasta reprezintă legea obiectivă a dezvoltării sociale, a viitorului de aur al omenirii, deci și al României (Aplauze puternice, prelungite; se scandează îndelung „Ceaușescu și poporul!”).

Să legătură cu clasa muncitoare și celelalte forțe sociale.

Se poate afirma că astăzi structura socială a României constituie expresia marilor schimbări în dezvoltarea generală a societății și demonstrează justetea tezei potrivit căreia, pe măsura înfăptuirii Programului partidului și a creării condițiilor de trecere spre comunism, va avea loc o continuă apropiere între toate clasele și categoriile sociale, pe calea dispariției deosebirilor dintre oraș și sat, a apropiierii nivelului de pregătire profesională și tehnică, a mecanizării, automatizării și robotizării proceselor de producție, a ridicării nivelului general de pregătire, a nivelului de cultură. Se va ajunge astfel la realizarea poporului unic muncitor, animat de aceleași năzuințe și interese comune de a-și face în mod conștient viitorul liber și independent, de bunăstare și fericire, de a asigura deplina egalitate în drepturi și afirmarea principiilor de echitate și etică socialistă și comunistă, de ridicare necontenită a patriei noastre socialiste pe cele mai înalte culme de progres și civilizație.

Pornind de la noua structură socială a poporului nostru, avem obligația să facem tot pentru înfăptuirea neabătută a procesului legic de întărire a clasei muncitoare, a țăărănimii și intelectualității, de apropiere și întărire a unității și omogenizării societății noastre socialiste. Numai așa vom acționa ca adevărați revoluționari, vom asigura viitorul de aur al națiunii noastre socialiste! (Aplauze și urale puternice; se scandează îndelung „Ceaușescu — P.C.R.!", „Stima noastră și mindria — Ceaușescu, România!”).

X. CREȘTEREA TOT MAI PUTERNICĂ A ROLULUI CONDUCĂTOR AL PARTIDULUI ÎN TOATE SECTOARELE DE ACTIVITATE

Stimați tovarăși,

Marile transformări revoluționare, remarcabile realizări în dezvoltarea economico-socială a țării, în ridicarea nivelului de trai material și spiritual al poporului demonstrează cu putere faptele de neîgăduit justetea politicii Partidului Comunist Român, forța politică conducătoare a întregii națiuni.

În istoria îndelungată a poporului nostru, partidul comunist reprezintă singurul partid care a pus mai presus de toate interesele generale ale oamenilor muncii, ale întregii națiuni și, cu cele mai mari fapte, a condus clasa muncitoare și celelalte forțe progresiste, democratice, întregul popor, în înfăptuirea revoluției de eliberare națională și socială, apoi a revoluției socialiste, în faurirea societății socialiste multilaterale dezvoltate.

Putem afirma cu îndreptățită mîndrie că partidul comunist a demonstrat, prin întreaga sa activitate, că reprezintă centrul vital de la care iradiază lumina și căldura dătătoare de viață, conștiința cea mai înaintată a poporului nostru. (Aplauze și urale puternice; se scandează „Ceaușescu — P.C.R.!”).

Viața — judecătorul suprem — demonstrează cu putere că partidul nostru a aplicat în mod creator legile generale, principiile socialiste la realitățile și condițiile României.

În întreaga perioadă de construcție socialistă, îndeosebi după Congresul al IX-lea, partidul nostru s-a dezvoltat continuu, a devenit o puternică forță politică, îndeplinindu-și cu cinste rolul de conducător politic al destinelor întregii națiuni.

Au fost adoptate măsuri hotărîte de perfecționare a organizației partidului, de dezvoltare a democrației în partid, în sistemul de promovare a cadrelor, de alegere a organelor de partid de sus pînă jos, în creșterea răspunderii și a rolului organizațiilor și organelor de partid, al comisiunilor în adoptarea tuturor hotărîrilor privind politica internă și externă a României socialiste.

Pornind de la faptul că activul, cadrele de bază ale partidului trebuie să se angajeze direct în înfăptuirea în viață a hotărîrilor partidului și a legilor țării, am introdus principiul cumulului de funcții în activitatea de partid, de stat, economică și socială, desființînd însă cumulul de retribuție.

Am considerat că cele mai bune cadre de partid trebuie, în același timp, să se angajeze direct în conducerea organelor de stat economic, științifice și sociale, în vederea înfăptuirii politicii de dezvoltare economico-socială a țării, îmbinînd astfel munca de partid cu munca de conducere a diferitelor sectoare de activitate.

Am pornit de la faptul că rolul conducător al partidului nu se poate și nu trebuie să se realizeze din afară, ci prin angajarea directă a membrilor de partid, începînd cu cadrele de bază ale partidului, în munca de dezvoltare a patriei.

Experiența de peste 20 de ani demonstrează justetea acestui mod de activitate care a dus la o întărire puternică a legăturilor partidului cu toate sectoarele vieții economice și sociale, cu masele de oameni ai muncii.

Astăzi, Partidul Comunist Român cuprinde în rîndurile sale peste 3 milioane 700 de mii de membri, din care 55 la sută sînt muncitori, ceea ce demonstrează că partidul nostru continuă și trebuie să rămîna un partid al clasei muncitoare, forța socială cea mai avansată a societății noastre. (Vii și puternice aplauze).

Este necesar să acționăm cu toată hotărîrea pentru creșterea tot mai puternică a rolului conducător al partidului în toate sectoarele de activitate.

Teza după care partidul nu trebuie să poartă răspunderea directă pentru înfăptuirea planurilor și programelor

economico-sociale, ci trebuie să lase sectoarele și unitățile economico-sociale să soluționeze cum consideră mai bine problemele, o considerăm complet greșită și dăunătoare, de fapt lichidatoristă, care va duce pînă la urmă și nu poate să nu ducă — decît la slăbirea partidului, pornind în perioadă înăsată construirea socialismului. Dacă partidul nu-și mai asumă răspunderea pentru realizarea Programului său de faurire a socialismului și comunismului, atunci se pune pe drept cuvînt întrebarea care este rolul partidului și dacă mai este necesar? Golul lăsat de partid va produce un vid în viața politică, socială și care va fi, fără nîc o îndoială, umplut de alte forțe politice. NU! Partidul nu poate renunța la rolul său de forță politică conducătoare în faurirea socialismului, nu poate împărți, și cu atât mai mult, nu poate ceda nimeniului rolul său, fără a dispărea mai devreme sau mai tîrziu.

Iată de ce este necesar să acționăm cu toată fermitatea contra oricăror tendințe lichidatoriste și de slăbire a rolului partidului. Să facem tot pentru întărirea partidului, a unității sale politice, ideologice, organizatorice, a rolului său politic conducător în toate domeniile de activitate, în întreaga societate.

Numai așa vom acționa ca adevărați constructori revoluționari, ne vom îndeplini răspunderea față de clasa muncitoare, față de întregul popor, față de viitorul liber și independent al națiunii noastre, al României socialiste! (Aplauze puternice, prelungite. Se scandează „Ceaușescu — P.C.R.!”).

Trebuie să nu uităm nicodată că numai în măsura în care partidul va acționa cu întreaga sa forță în vederea înfăptuirii Programului de faurire a societății socialiste multilaterale dezvoltate și de înaintare spre comunism, vom garanta realizări cu succes a acestuia.

Creșterea răspunderii organelor de stat, a organelor democrației muncitorești-revoluționare, a colectivelor de oameni ai muncii nu vine în contradicție cu întărirea rolului conducător al partidului, nu presupune în nici un fel o slăbire a rolului conducător al partidului. Dimpotrivă, tocmai dezvoltarea democrației impune ca o necesitate obiectivă intensificarea activității partidului, creșterea răspunderii cadrelor de partid, a activului, a comisiunilor, în toate domeniile, în vederea bunei funcționări a acestor organisme.

Așa cum se precizează în Statutul partidului, organele de partid nu trebuie să înlocuiască organele de stat sau organismele democratice. Trebuie însă să se asigure o bună funcționare a acestora, îndeplinirea atribuțiilor și rolului pe care îl au în conducerea diferitelor sectoare de activitate.

Comisiunile, cadrele de partid răspund pentru activitatea lor din toate domeniile în fața organelor și organizațiilor de partid, dar, totodată, ei răspund și în fața organelor din care fac parte, și în același timp poartă întreaga răspundere în fața poporului!

Împelirea justă, dialectică, a rolului partidului cu creșterea răspunderii și a rolului organelor de stat și organismelor democratice, al maselor populare, constituie factorul determinant al întăririi unității și forței de acțiune a poporului nostru, al îndeplinirii de către partid a misiunii sale istorice de conducător politic, de forță vitală, de centru vital al întregii națiuni! (Vii și puternice aplauze).

În același timp, este necesar să se acționeze cu întreaga răspundere pentru înfăptuirea hotărîrilor partidului și a legilor țării cu privire la pregătirea și promovarea cadrelor.

Trebuie să avem permanent în vedere ridicarea din rîndurile clasei muncitoare, țăărănimii, intelectualității, de noi și noi activiști, cu o înaltă pregătire generală și profesională, tehnică, științifică, ideologică.

Si în viitor trebuie să acționăm în așa fel încît cadrele de bază, activul de partid, inclusiv activul de stat, al organismelor democratice și sociale din toate sectoarele, să provină și să fie strîns legat de clasa muncitoare, de țăărănime, de intelectualitate, de clasele și categoriile sociale care reprezintă forța de bază ale societății noastre. Numai așa vom avea cadre cu adevărat revoluționare, activiști strîns legați de oamenii muncii, de întregul popor, care vor acționa în spirit revoluționar și vor face întotdeauna totul pentru cauza socialismului, a ridicării nivelului de trai material și spiritual al poporului, a întăririi independenței și suveranității României! (Aplauze și urale puternice. Se scandează îndelung „Ceaușescu — P.C.R.!", „Ceaușescu și poporul!”).

Avem prevederi bune privind sistemul de alegere, de pregătire și promovare a cadrelor, de consultare a organizațiilor de partid, a oamenilor muncii cu privire la activiștii și cadrele care urmează să fie promovate.

Prezentarea de mai multe candidaturi — minimum 3 candidaturi — pentru alegerea unor cadre de conducere, concursurile și alte forme, inclusiv perioada de încercare pentru o anumită muncă, asigură altă alegere celor mai bune cadre și activiști, cît și controlul permanent al partidului, al oamenilor muncii asupra celor care sînt promovate.

Este necesar să acționăm cu toată fermitatea prevederile controlului de partid și de stat, să acordăm și mai multă atenție felului în care promovăm cadrele, pregătirii acestora, ridicării continue a nivelului lor, profesional, tehnic-științific, cultural și politico-ideologic.

Trebuie să facem tot pentru a asigura păstrarea și dezvoltarea spiritului revoluționar, de răspundere al tuturor cadrelor și activiștilor! Să întărim spiritul critic, autocritic, să lărgim continuu democrația internă de partid, ca o parte inseparabilă a democrației muncitorești-revoluționare!

Organele și organizațiile de partid, comitetele și birourile organizațiilor de partid, comitetele comunale, orașenești și județene trebuie să asigure unirea eforturilor comisiunilor ale tuturor oamenilor muncii în vederea înfăptuirii neabătute a hotărîrilor partidului și a legilor țării.

Întreaga activitate a organelor de partid trebuie să fie pătrunsă de spiritul revoluționar al răspunderii și intrinsecității în muncă, de grija față de oamenii muncii, de hotărîrea de a servi întotdeauna cauza socialismului, a poporului. Trebuie să facem astfel încît partidul nostru să-și îndeplinească și în viitor, în cele mai bune condiții, rolul său de forță politică conducătoare. Fiecare activist, fiecare membru de partid trebuie să acționeze cu întreaga răspundere pentru creșterea forței și întărirea unității partidului — garanția supremă a mersului înainte al patriei noastre, spre visul de aur! (Aplauze și urale prelungite; se scandează îndelung „Ceaușescu și poporul!”).

Înfăptuirea autoconducerii și autoaprovizionării locale impune creșterea continuă a răspunderii consiliilor populare în buna gospodărire a orașelor și comunelor și în întărirea legăturilor cu masele de oameni ai muncii și participarea activă a tuturor cetățenilor la întreaga activitate.

Sînt necesare măsuri pentru îmbunătățirea și perfecționarea activității consiliilor populare — ca cele mai largi organisme ale statului — care trebuie să acționeze în toate împrejurările, în strînsă legătură și deplină unitate cu toți oamenii muncii, cu poporul, conform tezei construirii socialismului cu oamenii și pentru oameni, cu poporul și pentru întregul popor! (Aplauze puternice, îndelungate).

(Continuare în pag. a VI-a)

XI. ACTIVITATEA IDEOLOGICĂ, POLITICO-EDUCATIVĂ, DE FORMARE A OMULUI NOU, CU O ÎNALTĂ CONȘTIINȚĂ REVOLUȚIONARĂ, SOCIALISTĂ — OBIECTIV DE IMPORTANȚĂ DEOSEBITĂ ÎN ACTUALA ETAPĂ

Stimați tovarăși,

Activitatea ideologică, politico-educativă, de formare a omului nou, cu o înaltă conștiință revoluționară, socialistă constituie una din problemele de importanță deosebită în actuala etapă de dezvoltare a societății noastre socialiste.

Am obținut mari realizări prin însăși generalizarea învățămîntului de 10 ani și trecerea, în următorii ani, la învățămîntul de 12 ani. Puternică dezvoltare a învățămîntului superior, diferitele forme de calificare și ridicare a cunoștințelor tehnico-științifice, învățămîntul de partid, inclusiv învățămîntul politic de masă — care cuprinde milioane de membri de partid și nemembri de partid — au avut și au un mare rol în întreaga activitate de ridicare a cunoștințelor, a nivelului general de cunoaștere al activiștilor și tuturor oamenilor muncii.

Cu toate acestea, așa cum am arătat în Tezele din aprilie, s-a produs o anumită rămînere în urmă a nivelului general, ideologic, politico-educativ, față de dezvoltarea forțelor și relațiilor de producție, a societății noastre socialiste, în ansamblu.

Dacă în primul ani ai construcției socialiste, activitatea politico-educativă, de propagandă a avut un rol foarte însemnat în mobilizarea maselor populare, a întregului popor pentru învingerea greutăților și asigurarea mersului înainte al țării, treptat, această activitate a slăbit într-o anumită măsură.

Au fost concentrate eforturile în înapoierea programelor de dezvoltare a forțelor de producție, a științei, a tehnicii, de dezvoltare generală a patriei și, într-o anumită măsură, a început să fie subapreciată activitatea politico-educativă de ridicare a conștiinței revoluționare a comunistilor, a membrilor organizațiilor de masă și obștești, a maselor populare în general.

Deși încă la Congresul al IX-lea, în raportul prezentat, s-a subliniat necesitatea intensificării activității ideologice, pentru a înțelege mai bine marile transformări ce au loc, schimbările din societate, pentru stabilirea obiectivelor și elaborarea politicii partidului nostru în raport de aceste realități, pe parcurs nu putem spune că s-a făcut totul în această privință. După ce creat o anumită concepție greșită după care, avînd în vedere că am obținut realizări remarcabile, nu ar mai trebui să desăvîșim o largă propagandă și activitate politico-ideologică.

Programul ideologic al partidului, din 1982, a atras atenția asupra unor probleme ideologice, teoretice, asupra unor probleme deosebite pentru activitatea noastră educativă. Această necesitate nu a fost însă bine înțeleasă și nu s-a acționat, cu toată hotărîrea, în spiritul tezelor istorice și al orientărilor generale pentru activitatea partidului în noua etapă de dezvoltare a societății noastre.

Avem rezultate bune în activitatea literară, artistică, în arta plastică, în muzică, teatru, în toate sectoarele muncii politico-educative și culturale. Cu toate acestea, nu putem fi pe deplin mulțumiți cu nivelul general al operelor și lucrărilor realizate în diferite sectoare ale activității culturale-artistice.

Mă refer succint la toate acestea pentru a atrage atenția asupra necesității de a lăsa rapid minusurile, anumite rămînere în urmă și de a ridica nivelul activității ideologice, politico-educative, în toate sectoarele, în concordanță cu cerințele noii etape în care se găsește România.

În țara noastră, în țările socialiste, în întreaga lume s-au produs mari schimbări în raportul de forțe, în relațiile dintre clase și popoare. Urișea dezvoltare a științei, a tehnicii, lărgirea orizontului de cunoștințe generale în toate domeniile pun la ordinea zilei analiza științifică a problemelor actuale și dezvoltarea, pe această bază, a principiilor socialismului științific, a concepției generale materialist-dialectice despre lume.

Nu se poate apela la citate și teze elaborate în altă etapă istorică. Legile obiective generale, principiile socialismului științific nu reprezintă o dogmă, ci o călăuză în dezvoltare, în noile condiții, a teoriei revoluționare în strînsă legătură cu noua etapă, cu noile realități, păstrînd însă permanent concepția și spiritul revoluționar în întreaga activitate.

În activitatea noastră ideologică trebuie să dăm un răspuns clar problemelor esențiale ale socialismului, ale contradicțiilor dintre capitalism și socialism, ale contradicției dintre „lumea a treia” și țările capitaliste dezvoltate. Să punem cu putere în evidență faptul că, deși capitalismul mai dispune de mari resurse și forțe, el s-a dovedit incapabil de a soluționa problemele fundamentale ale oamenilor, ale popoarelor, ale păcii.

Să nu uităm în nici o împrejurare că orînduirea capitalistă va trebui să facă loc noii orînduirii sociale socialiste. Aceasta reprezintă o lege a dezvoltării omenirii!

În același timp, trebuie să subliniem, cu toată puterea, că, într-o perioadă scurtă, socialismul — care s-a realizat în condiții diferite de la o țară la alta, ținînd seama de nivelul în general redus de dezvoltare economică-socială de la care au pornit aceste țări — a demonstrat forța, vitalitatea sa, cu toate lipsurile și greșelile care au avut loc în diferite țări.

Viața, realitatea au demonstrat că socialismul a soluționat — și poate soluționa — într-un mod nou, mai bine, problemele vitale, de muncă și viață ale maselor populare, ale popoarelor, ale asigurării păcii în lume. (Vii și puternice aplauze).

Pe această bază, pornind de la întreaga istorie a dezvoltării societății omenestii, să punem cu putere în evi-

dență faptul că trecerea omenirii spre socialism reprezintă singura cale pentru soluționarea problemelor complexe ale lumii contemporane, pentru progresul social, pentru bunăstarea popoarelor, pentru o politică de pace, de colaborare egală între toate națiunile lumii! (Aplauze puternice, prelungite).

Este necesar să se sublinieze, totodată, că trecerea pe calea socialistă, într-o țară sau alta, trebuie să se realizeze corespunzător nivelului de dezvoltare și condițiilor din fiecare țară, că nu există și nu poate exista un anumit „model” în această privință, că există principii, legăți general valabile, de care trebuie să se țină însă neapărat seama, că socialismul nu poate fi decît rezultatul luptei clasei muncitoare, al forțelor revoluționare, progresiste, al fiecărui popor, și că nu poate fi impus din afară, așa cum trebuie să subliniem, totodată, că nu este posibil să fie oprit, pe calea contrarevoluției. Nimeni nu poate împiedica mersul victorios înainte al popoarelor spre societatea fără clase, spre socialism, spre comunism! (Aplauze puternice, prelungite).

Nimeni nu poate opri în loc istoria, înaintarea fermă a omenirii pe calea progresului, a fătării unei lumi mai drepte și mai bune, în care fiecare popor să se dezvolte în mod liber și independent, așa cum dorește, fără nici un amestec din afară!

Se impune o analiză temeinică cu privire la acțiunea legilor obiective în dezvoltarea generală și în condițiile concrete ale construcției socialiste, ale realităților dintr-o țară sau alta. În acest cadru, trebuie să subliniem cu toată țaria că nu este posibil să lăsăm dezvoltarea socialistă la voia întâmplării, că perfecționarea construcției socialiste, aplicarea legilor obiective, a principiilor autoconducției, autoconducerii, autofinanțării trebuie să ducă nu la slăbirea sau diminuarea rolului proprietății întregului popor și cooperatiste, ci la întărirea rolului acestora.

Se impune să analizăm temeinic problemele coînterării materiale, împletirii juste a intereselor generale cu interesele particulare, pornind de la necesitatea asigurării dezvoltării generale a societății — premisă hotărîtoare pentru ridicarea nivelului de trai, pentru că interesele fiecăruia om al muncii, ale fiecărui cetățean s-a putut fi satisfăcute în strînsă legătură cu dezvoltarea generală.

Este, de asemenea, necesar să subliniem cu putere faptul că socialismul se construiește în condiții diferite de la o țară la alta, în conformitate cu realitățile din fiecare țară, că aceasta impune o bună înțelegere și aplicare în viața a legilor generale, pornind de la relația dialectică dintre general și particular, de la aplicarea și perfecționarea principiilor socialiste de proprietate și de coînterare materială, a perfecționării a principiilor economice, a conducerii economico-sociale trebuie să asigure dezvoltarea pe baze socialiste a societății, să nu deschidă în nici un fel calea spre forme capitaliste, care nu pot decît să alegeze grav dezvoltarea viitoare, construcția socialismului, bunăstarea popoarelor și independența lor.

Sînt multe probleme teoretice asupra cărora cadrele noastre de partid și de stat, cele din domeniul activității ideologice, al științelor sociale, cadrele de bază ale partidului și întregul nostru partid trebuie să se concentreze și să se angajeze cu toate forțele în studierea și înțelegerea lor justă, în dezvoltarea, în noile condiții, a teoriei și practicii construcției socialiste.

Cu cit nivelul ideologic-teoretic va fi mai ridicat, cu cit vor fi mai bine înțelese schimbările din societate și lume, cu altă mai mult se vor dezvolta concepția și spiritul revoluționar de acțiune, activitatea organizatorică, practică, în realizarea politicii generale.

Să facem astfel încît, într-o perioadă scurtă, activitatea teoretică, ideologică să se transforme într-o puternică forță care să lumineze, asemenea soarelui strălucitor, calea spre comunism, spre o lume în care oamenii vor fi pe deplin stăpîni pe destinele lor! (Vii și puternice aplauze și urale; se scandează „Ceaușescu și poporul!”).

Stimați tovarăși,

Este necesar să intensificăm activitatea politică, educativă, culturală, de ridicare a conștiinței revoluționare a tuturor oamenilor muncii, să punem în evidență noile și noile cuceriri ale științei și tehnicii, ale cunoașterii umane în general, pornind de la concepția științifică despre lume și viață — materialismul dialectic și istoric. Să perfecționăm activitatea învățămîntului atît din punctul de vedere al cunoștințelor generale, tehnico-științifice, cit și al concepției revoluționare despre lume și viață! Să îmbunătățim activitatea învățămîntului de partid, a învățămîntului de masă, să creăm noi forme de dezvoltare a cunoștințelor științifice despre lume și viață.

Trăim într-o epocă de uriașe cuceriri ale științei și tehnicii în toate domeniile de activitate, ale cunoașterii umane, în general. Trebuie să înțelegem bine că numai în măsura în care vom înarma tineretul, oamenii muncii, întregul nostru popor cu aceste noi și noi cuceriri ale științei și cunoașterii umane, vom ridica nivelul general de pregătire al constructorilor socialismului din țara noastră. Avem o puternică bază materială, științifică și, mai presus de toate, ne călăuzim, în întreaga activitate, de concepția științifică revoluționară. Însăși politica generală, tezele principale ale partidului nostru constituie și trebuie să prezinte un puternic factor în întreaga activitate politico-educativă. În decursul istoriei poporului nostru, oamenii înaintați din rîndurile sale au adus o mare contribuție la dezvoltarea științei

și tehnicii — au fost momente cînd s-au aflat în primele rînduri.

Acum, cînd trecem într-o etapă superioară de dezvoltare a societății noastre socialiste, trebuie să fim conștienți că se impune ca o necesitate obiectivă să ridicăm nivelul general de cunoștințe și îndeosebi să asigurăm înarmarea întregului popor cu cele mai noi cuceriri ale științei și tehnicii, ale cunoașterii umane în general. Numai pe baza celor mai înaintate cuceriri ale științei și tehnicii vom putea realiza o societate superioară din toate punctele de vedere!

Așa cum am declarat la deschiderea anului de învățămînt, la Timișoara, trebuie să punem în centrul preocupărilor noastre intensificarea activității de cercetare, de ridicare a pregătirii profesionale, tehnice, culturale, de înarmare a oamenilor muncii, a întregului popor cu un înalt nivel de cunoștințe științifice, ideologice. Să devenim o puternică forță a științei și culturii, un popor care să acționeze cu întreaga conștiință și răspundere, în spirit revoluționar, să asigure realizarea obiectivelor dezvoltării sale și să-i aducă, totodată, contribuția la dezvoltarea generală a științei și cunoașterii universale. (Vii și puternice aplauze).

În întreaga această activitate un rol important revine Festivalului național „Cîntarea României”, care s-a transformat într-o puternică mișcare de creație științifică, tehnică, culturală, artistică de masă, a făcut ca zeci și sute de mii de tineri de la orașe și sate să participe intens la această activitate de ridicare pe o treaptă superioară a nivelului de cultură generală.

Înseși rezultatele acestei activități pun încă o dată în evidență rolul maselor, al poporului, că adevărată furtună al culturii, al întregii dezvoltări a patriei noastre. Să perfecționăm și să dăm noi dimensiuni activității creatoare a Festivalului național „Cîntarea României”! În acest sens, trebuie să organizăm mai bine activitatea de creație tehnico-științifică și în alte domenii, a teatrelor, a caselor de cultură, a cluburilor, căminelor culturale, a tuturor centrelor de educație și cultură ale festivalului „Cîntarea României”.

Creația literară, artistică trebuie să realizeze noi opere care să oglindescă uriașă muncă a poporului nostru. Avem nevoie de noi romane, noi piese de teatru, noi poezii în care eroii principali să fie muncitorii, țărani, intelectuali, cu preocupările lor, cu dorințele lor de progres, de bunăstare, cu hotărîrea lor de a contribui la făurirea socialismului și comunismului în România. (Aplauze puternice, prelungite). Ce minunate sînt realizările constructorilor socialismului în toate domeniile! Din aceste preocupări, în care sînt și multe contradicții și în care sînt exprimate multe dorințe, trebuie să se inspire scriitorii, creatorii patriei noastre. Izvorul nescacă de inspirație trebuie să-l constituie viața și munca poporului nostru. Din acest izvor vesnic viu, nescacă să se inspire adevărații creatori și artiști, care, prin întreaga lor activitate, trebuie să servească poporul, construcția socialismului, viitorul sînt luminos, comunismul! (Aplauze puternice, prelungite).

Avem nevoie de noi cîntece revoluționare, patriotice — care să se inspire din viața, din spiritul dintotdeauna melodos al poporului nostru —, de noi opere de artă plastică. În general, sectoarele de creație trebuie să se angajeze cu toate forțele în realizarea obiectivului de ridicare a nivelului general de cultură, de cunoaștere științifică al poporului nostru.

Avem nevoie de filme, de piese de teatru mai bune, cu spirit combativ, revoluționar.

Întreaga activitate literar-artistică, sub orice formă, trebuie să pună în evidență forța și capacitatea creatoare ale poporului, să biclească stările de lucruri negative, lipsurile, dar să dea o perspectivă, încredere în forțele creatoare ale poporului, să contribuie la unirea eforturilor tuturor constructorilor socialismului, la întărirea unității poporului în jurul partidului, în cadrul Frontului Democratiei și Unității Socialiste, să contribuie la întărirea forței generale a patriei noastre, la ridicarea României pe noi culmi de progres și civilizație! (Vii și puternice aplauze).

Presa, radioteleviziunea trebuie să-și îndeplinească în mai bune condiții rolul important în dezbaterile problemelor complexe ale dezvoltării societății noastre. Să se asigure dezbaterile critice și autocritice a diferitelor probleme, să perfecționăm dezbaterile și cadrul democratic pentru adoptarea hotărîrilor.

În cadrul „Tribunei democrației” să se asigure ca oamenii muncii să-și poată spune larg părerea asupra tuturor problemelor dezvoltării societății noastre! Toate aceste mijloace trebuie să aibă un rol tot mai activ în lichidarea lipsurilor, în combaterea stărilor de lucruri negative și în perfecționarea întregii activități, în promovarea noului, ca una din cerințele revoluționare ale mersului înainte.

În general, în munca politico-educativă, de formare a conștiinței revoluționare, trebuie să se adopte o atitudine mai hotărîtă față de diferite manifestări sau rămășițe ale trecutului, să se combată concepțiile retrograde, naționalismul, sovînsimul, misticismul, obscurantismul, înapoierea în general, egoismul, lenea, inclusiv anumite manifestări de neîncredere, de însurșe, de furt — ca să mă exprim așa — din avutul poporului, al cooperativelor sau din avutul personal.

Dezvoltarea spiritului de cinste, de omenie, de apărare a avutului general trebuie să constituie unul din obiectivele permanente ale activității politico-educative, de formare a conștiinței revoluționare a omului nou.

Trebuie să educăm copiii, tineretul patriei noastre în spiritul cinstei, ome-

niei, al respectului pentru proprietatea socialistă — a întregului popor sau cooperatist — pentru avutul general!

Să combatem cu fermitate tot ce este străin de concepția noastră despre lume și viață, de etica și echitatea socialistă!

Chiar dacă asemenea manifestări sînt puține, ele nu trebuie trecute cu vederea. Trebuie să acționăm astfel încît ele să dispară cu desăvîșire din societatea noastră.

În același timp, va trebui să educăm întregul popor și, în primul rînd, tineretul, în spiritul patriotismului revoluționar, al devotamentului față de patrie, față de popor, față de cauza partidului. Totodată, să dezvoltăm spiritul de frăție, de prietenie, de solidaritate militantă între toți oamenii muncii din patria noastră, fără deosebire de naționalitate!

Totodată, să dezvoltăm puternic spiritul de prietenie și solidaritate cu oamenii muncii, cu popoarele de pretutindeni, în lupta pentru pace, pentru dezarmare, pentru progres economic și social, pentru relații de deplină egalitate între națiuni, pentru o lume mai dreaptă și mai bună. (Aplauze puternice).

Să facem în așa fel încît, în cel mai scurt timp, activitatea ideologică, teoretică, politico-educativă, de formare a omului nou, să devină o forță mai pu-

ternică, să aibă un rol mai important în întreaga operă de construcție a noii orînduirii sociale.

Să acționăm în toate împrejurările ca adevărați revoluționari, să facem ca întregul partid, toate organizațiile de masă și obștești să acționeze în spiritul răspunderii revoluționare față de interesele generale, față de cauza socialismului și comunismului în România! (Vii și puternice aplauze; se scandează „Ceaușescu și poporul!”).

„Stima noastră și mîndria — Ceaușescu, România!”). În același timp, trebuie să acționăm cu mai multă hotărîre în vederea îmbunătățirii activității sindicatelor, a Uniunii Tineretului Comunist, a organizațiilor de femei, organizațiilor de pionieri și soimii patriei, a tuturor celorlalte organizații de masă și obștești.

Să îmbunătățim și să perfecționăm activitatea Organizației Democratice și Unității Socialiste, care cuprinde în rîndurile sale peste 4 milioane de oameni ai muncii, care nu sînt membri ai Partidului Comunist Român, dar care acționează în cadrul acestei organizații în strînsă colaborare cu organizațiile de partid, sub conducerea partidului, prezentînd o forță importantă în întreaga viață economico-socială a țării.

În sindicate, în organizațiile de tineret, în Organizația Democratice și Uni-

ității Socialiste, în celelalte organizații de masă sînt cuprinși, practic, toți oamenii muncii, toate categoriile sociale. Dacă adăugăm la acestea organizația de pionieri și soimii patriei, atunci putem afirma că, practic, aproape întreaga națiune este cuprinsă, într-o formă sau alta, într-o organizație, care acționează în direcția înapăunării obiectivelor strategice de dezvoltare a patriei noastre.

Toate acestea sînt unite în Frontul Democratiei și Unității Socialiste care, practic, reprezintă forța socială și politică ce unește toate forțele politice, toate categoriile sociale, pe toți cetățenii patriei noastre, fără nici o deosebire, într-un larg front al muncii creatoare, pentru socialism, pentru bunăstare și fericirea poporului, pentru marea și ridicarea continuă, la un nou nivel de civilizație a României.

Întărirea continuă a unității întregului popor asigură participarea tuturor forțelor sociale și politice în marea front democratic, la elaborarea și înapăunarea politicii interne și externe a partidului, reprezintă garanția supremă a înaintării patriei noastre pe calea socialismului și comunismului, de întărire continuă a independenței și suveranității României! (Aplauze și urale puternice; se scandează îndelung „Ceaușescu și poporul!”).

XII. POLITICA EXTERNĂ A ROMÂNIEI SOCIALISTE, DE PACE ȘI COLABORARE, DE PARTICIPARE ACTIVĂ LA SOLUȚIONAREA MARILOR PROBLEME ALE VIEȚII INTERNAȚIONALE

Stimați tovarăși,

În activitatea internațională partidul și statul nostru au pornit totdeauna de la interdependența și unitatea dialectică dintre politica internă și externă, de la faptul că pentru realizarea planurilor și programelor sale de dezvoltare economico-socială poporul nostru — ca, de altfel, toate popoarele lumii — are nevoie de pace, de o largă colaborare internațională.

În spiritul acestor orientări principale, îndeosebi după Congresul al IX-lea al partidului, țara noastră a desfășurat o politică externă activă, de participare la soluționarea problemelor complexe ale lumii, la lupta pentru dezarmare, pace și o largă colaborare cu toate statele lumii, fără deosebire de orînduire socială.

Viața, evenimentele au confirmat pe deplin justetea activității internaționale a partidului și statului nostru. Se poate afirma că nu au fost, în această perioadă, momente mai importante în viața internațională în care România s-a fi acționat și să nu fi adus o contribuție activă, pozitivă, la soluționarea lor.

Am sprijinit activ lupta de eliberare națională a unor popoare și consolidarea independenței statelor care și-au cucerit independența după cel-de-al doilea război mondial.

În general, în viața mondială s-au produs mari schimbări și transformări revoluționare. A fost lichidată — se poate

spune — dominația colonială, s-au afirmat noi principii de relații între state, au apărut și s-au dezvoltat puternic mișcarea țărilor nealiniate și mișcarea țărilor în curs de dezvoltare, alte organisme internaționale care au un rol tot mai mare în viața mondială, în soluționarea problemelor complexe ale lumii contemporane.

În această perioadă, noi și noi state au trecut pe calea construcției socialiste sau a dezvoltării economico-sociale independente.

În concordanță cu principiile socialiste fundamentale ale politicii sale internaționale, România a extins larg relațiile politice, economice, tehnico-științifice, cu toate statele lumii, fără deosebire de orînduire socială. În prezent, țara noastră întretine relații diplomatice, economice și în alte domenii cu 155 de state, realizează o largă colaborare economică și tehnico-științifică internațională. Aceasta se reflectă și în creșterea, în ultimii 20 de ani, a comerțului exterior de circa 9 ori, iar a exportului de peste 10 ori.

În întreaga perioadă am acționat cu toată fermitatea pentru dezvoltarea relațiilor cu toate statele, pe principiile deplină egalității în drepturi, respectului independent și suveranității naționale, neamăstecul în treburile interne și avantajului reciproc, ale respectării drepturilor fiecărui popor de a-și alege

calea dezvoltării sale economico-sociale în mod independent, fără nici un amestec din afară.

Am dezvoltat larg relațiile cu toate țările socialiste, acționînd consecvent pentru întărirea unității și colaborării lor, considerînd că aceasta reprezintă o necesitate obiectivă și o cerință fundamentală a afirmării acestora pe arena mondială, a întăririi forțelor socialismului și a creșterii rolului țărilor socialiste în lupta pentru pace și colaborare internațională.

Am dezvoltat și dezvoltăm larg relațiile cu țările în curs de dezvoltare, cu țările nealiniate, în general cu toate statele mici și mijlocii, considerînd că acestora le revine un rol tot mai important în soluționarea marilor și complexelor probleme mondiale, în politica de independență și de pace.

În același timp, am dezvoltat și dezvoltăm larg relațiile cu țările capitaliste dezvoltate, în spiritul principiilor coexistenței pasnice.

Participăm activ la diviziunea internațională a muncii, la schimbul de valori materiale și spirituale. Considerăm că dezvoltarea relațiilor cu toate statele lumii reprezintă o parte inseparabilă a politicii interne și externe a patriei noastre, a politicii de pace și colaborare, de furtire a unei lumi mai bune și mai drepte pe planeta noastră! (Aplauze puternice, prelungite).

XIII. RAPORTUL DE FORȚE ȘI CARACTERISTICILE FUNDAMENTALE ALE SITUAȚIEI MONDIALE; NECESITATEA UNEI NOI GÎNDIRI, A UNEI NOI POLITICI ÎN ABORDAREA ȘI REZOLVAREA PROBLEMELOR GRAVE ȘI COMPLEXE CE CONFRUNTĂ EPOCA NOASTRĂ

Stimați tovarăși,

Una din caracteristicile fundamentale ale epocii noastre o constituie accentuarea împărțirii lumii în două grupe diametral opuse — săraci și bogați —, atît pe plan național, cit și pe plan internațional.

Ca urmare a politicii imperialiste, neocoloniale, a monopolurilor supra-naționale și a capitalului financiar internațional, în ultimul deceniu s-a accentuat și mai mult decalajul între țările bogate și cele sărace. Marea majoritate a țărilor lumii au devenit tot mai sărace, în timp ce un număr redus de state dezvoltate au devenit tot mai bogate, ceea ce determină ascuțite contradicții dintre țările bogate și țările sărace, care devine de altfel cea mai puternică contradicție fundamentală a lumii contemporane.

În același timp, pe plan național, în țările capitaliste dezvoltate au avut loc un proces de acumulare a bogățiilor în minile unui grup tot mai restrîns de oameni, care au devenit mai bogați, și creșterea continuă a numărului săracilor, care nu au asigurate nici condițiile minime, elementare de muncă și viață.

Acesta a dus de fapt la împărțirea tot mai mult a societății în două grupe diametral opuse — la un popor oameni săraci, al căror număr a crescut și are tendința să crească continuu, iar la celălalt pol, un număr tot mai restrîns de bogați, care au acumulat și acumulează tot mai multe bogății. Toate acestea accentuează criza generală mondială și instabilitatea în viața internațională.

În general, în viața mondială s-au produs, și au loc în continuare, profunde transformări revoluționare, sociale și naționale, ceea ce a determinat mari schimbări în raportul mondial de forțe, între cele două tendințe principale — tendința spre destindere, dezarmare și pace și tendința spre menținerea în cordării și continuării politicii de război, forță și dictat.

Se poate aprecia că între aceste două tendințe s-a ajuns la un echilibru relativ de forțe, ceea ce face ca situația mondială să fie deosebit de complexă și contradictorie.

Iată de ce este necesar să se facă tot pentru întărirea și dezvoltarea tendinței spre destindere, dezarmare și pace, ca o necesitate obiectivă pentru o

politică nouă, realistă, în viața internațională.

În ultimii ani s-au făcut unii pași pozitivi pe calea dezarmării, prin încheierea acordului dintre Uniunea Sovietică și Statele Unite ale Americii privind eliminarea rachetelor cu rază medie de acțiune, prin soluționarea politică a unor conflicte și intensificarea negocierilor în vederea rezolvării unor probleme complexe pe calea politică, a tratatelor.

Cu toate acestea, trebuie să spunem deschis că situația mondială continuă să fie complexă și gravă. Nu s-a produs încă o schimbare radicală în viața internațională, nu s-a afirmat cu putere politica de destindere și colaborare. Se mențin încă stocuri de arme nucleare, care pot distruge de mai multe ori omenirea. Se acționează în direcția modernizării și perfecționării unor arme nucleare, continuă experiențele nucleare și politica de militarizare a Cosmosului.

Se menține politica de forță, de dictat, de amestec în treburile altor state.

Iată de ce considerăm că situația, repet, continuă să fie deosebit de gravă — și de aceea trebuie să acționăm cu toată răspunderea și fermitatea, în strînsă unitate cu forțele realiste, antimprialiste, cu toate popoarele, pentru o politică nouă, democratică, de pace, de dezarmare, de colaborare egală între toate statele lumii. (Aplauze și urale puternice; se scandează „Ceaușescu — pace!”).

Mai mult ca orînd este necesar să se facă tot pentru asigurarea dreptului popoarelor la viață, la existență, la libertate și independență!

Este necesar să se ajungă la înțelegerea generală că, în condițiile armelor nucleare, nu există decît o singură cale, o singură politică — aceea de renunțare cu desăvîșire la forță, la război, de realizare a unei noi gîndiri și a unei politici noi, democratice, care să excludă forța și războiul din viața internațională.

Pornind de la situația gravă actuală, considerăm că este necesar să se acționeze cu toată hotărîrea pentru realizarea acordului dintre Uniunea Sovietică și Statele Unite ale Americii privind reducerea cu 50 la suta a armelor nucleare strategice. Să se renunțe cu desăvîșire la modernizarea și perfecționarea armelor nucleare existente, precum și la producerea de noi arme nucleare.

Este necesar să se renunțe de către toate statele la experiențele nucleare și la politica de militarizare a Cosmosului.

Ne pronunțăm, de asemenea, pentru un acord general între Uniunea Sovietică și Statele Unite ale Americii — cu participarea tuturor statelor — posesoare de arme nucleare, precum și a celorlalte state, nenucleare, care sînt interesate în problema eliminării armelor nucleare — privind realizarea unui acord general, pentru eliminarea treptată a tuturor armelor nucleare.

Ne pronunțăm, de asemenea, pentru un acord general în care să se interzică folosirea spațiului cosmic în scopuri militare și să se stabilească folosirea acestuia numai în scopuri pasnice, sub un control corespunzător.

În strînsă legătură cu aceasta, considerăm că este foarte important și, totodată, că se impune realizarea unui acord general privind protecția mediului înconjurător și a Cosmosului, pentru apărarea și menținerea condițiilor de viață pe planeta noastră.

Este, de asemenea, necesar să se treacă, în cel mai scurt timp, la tratative pentru reducerea armelor convenționale, în Europa și în întreaga lume.

În același timp, se impune să se intensifice activitatea pentru eliminarea armelor chimice și a altor arme de distrugere în masă — ca o parte inseparabilă a lichidării complete a armelor nucleare și reducerii radicale a armelor convenționale!

Apreciez că un rol important are, în această privință, începerea tratativelor între țările Tratatului de la Varșovia și N.A.T.O., privind reducerea armelor convenționale și a cheltuielilor militare în Europa, cu participarea tuturor statelor continentului nostru.

Considerăm că propunerile țărilor Tratatului de la Varșovia, în această privință, demonstrează voința și hotărîrea acestor state de a acționa pentru o reducere substanțială a armelor convenționale și a cheltuielilor militare.

În același timp, România se pronunță ferm pentru desființarea concomitentă alit a Tratatului de la Varșovia, cit și a pactului N.A.T.O., considerînd că pactele militare nu oferă nici o garanție. Dimpotrivă, existența lor poate duce numai la agravarea situației internaționale.

(Continuare în pag. a VII-a)

(Urmare din pag. a VI-a)

România se pronunță pentru încheierea cu rezultate cât mai bune a Conferinței de la Viena pentru securitate și cooperare în Europa, care s-a dus la dezvoltarea relațiilor economice, tehnico-stiințifice și în alte domenii, între toate statele, la realizarea unei Europe unite, a păcii și colaborării, bazată pe diversitatea orânduirilor sociale, la înțărirea independenței și suveranității fiecărui popor, la progresul economic și social al tuturor națiunilor europene.

În același timp, România se pronunță pentru dezvoltarea și întărirea colaborării între toate țările din Balcani și transformarea acestei regiuni într-o zonă fără arme nucleare și chimice, fără baze militare străine, o zonă a colaborării pașnice și bune vecinătăți. La realizarea acestor obiective ar putea, în anumite condiții, participa și alte state vecine.

Susținem, de asemenea, realizarea unor asemenea zone în centrul Europei, în Europa de nord, precum și pe alte continente.

Stimați tovarăși,

România s-a pronunțat și se pronunță pentru soluționarea conflictelor și problemelor litigioase numai și numai prin tratative, pe cale pașnică. Viața a demonstrat că oricât de îndelungate sînt tratativele, aceasta este singura cale de soluționare durabilă, singura alternativă la acțiunile militare, la forță.

Ne-am pronunțat întotdeauna pentru soluționarea pe cale politică a situației din Orientul Mijlociu, pentru o pace trinită și justă în această regiune, care să asigure dreptul la autodeterminare al poporului palestinian — inclusiv la crearea unui stat palestinian independent — securității și integrității tuturor statelor din regiune, inclusiv a Israelului.

Tara noastră a salutat și recunoscut noul stat palestinian, considerînd hotărîrea Consiliului Național Palestinian privind proclamarea noului Stat Palestinian Independent ca o hotărîre de o însemnată deosebită, care deschide calea unei soluționări juste o problemelor.

O importanță deosebită are, în această privință, recunoașterea rezoluțiilor Organizației Națiunilor Unite, implicit a existenței statului israelian, aceasta creînd condiții mai bune pentru realizarea unei Conferințe internaționale în problemele Orientului Mijlociu.

În ce o privește, România, consecventă politicii sale de pînă acum, va acționa și în viitor pentru soluționarea pe calea tratativelor a tuturor problemelor, va sprijini realizarea năzuințelor poporului palestinian de a trăi într-o patrie liberă, democratică, independentă, în colaborare cu vecinii săi.

Am salutat încetarea războiului dintre Irak și Iran și ne exprimăm speranța că se va face totul, de către ambele părți, pentru a se ajunge la o reglementare definitivă și la încheierea unei păci trinită între cele două țări.

În acest spirit, țara noastră apreciază inițiativele și negocierile care au loc în vederea soluționării pe cale politică, prin tratative, a unor conflicte și stări de încordare în Africa, Asia, America Centrală.

Considerăm că aceasta este în interesul popoarelor respective, al cauzelor păcii și securității tuturor statelor.

România va sprijini și în viitor, cu toată hotărîrea, lupta popoarelor pentru lichidarea oricărei forme de colonialism și neocolonialism, pentru independență națională, pentru afirmarea liberă, independentă, a fiecărei națiuni. (Aplauze puternice, prelungite).

Condamnăm cu toată fermitatea politica rasistă și de apartheid din Africa de Sud și ne pronunțăm pentru lichidarea în cel mai scurt timp a acestei politici și asigurarea dreptului poporului majoritar din Africa de Sud de a participa la întreaga viață politică și economică, în deplină egalitate.

Stimați tovarăși,

Este bine cunoscut că, în ultimii ani, s-au mărit decalajele dintre țările bogate și țările sărace. Anual, zeci de miliarde de dolari din țările în curs de dezvoltare sînt acaparate, sub diferite forme, de țările dezvoltate, adîncind tot mai mult sărăcia și decalajul dintre bogați și săraci.

România consideră că este necesar să se pună capăt actualei situații economice și financiare internaționale și, îndeosebi, politici de sărăcire a țărilor în curs de dezvoltare, să se acționeze pentru o soluționare globală a problemelor datorită externe, pentru o nouă ordine economică mondială, bazată pe relații de deplină egalitate și echitate între state, care să asigure progresul mai rapid al tuturor statelor și, în primul rînd, al celor rămase în urmă.

În acest scop, considerăm necesară organizarea unei conferințe internaționale, în cadrul Organizației Națiunilor Unite, la care să participe, cu drepturi egale, atît țările în curs de dezvoltare, cît și țările dezvoltate, în vederea realizării unor acorduri corespunzătoare, care să asigure lichidarea subdezvoltării și realizarea unei noi ordini economice mondiale.

Avînd în vedere problemele complexe ale lumii de astăzi, criza economică, politică și socială, este necesar, pornind de la principiile umanitare ale asigurării condițiilor cit mai bune de muncă și de viață pentru toți cetățenii fiecărei țări, să se adopte de toate țările măsuri corespunzătoare.

În acest sens, după părerea noastră, ar fi necesară încheierea unui acord general privind asigurarea unor venituri minime, diferențiate pe zone, pentru toți cetățenii, care să asigure condiții corespunzătoare de hrană, îmbrăcăminte, locuințe, învățămînt și tot ceea ce este necesar pentru o viață demnă.

Să se limiteze veniturile celor bogați, asigurîndu-se în acest fel un raport echitabil și rațional între veniturile mici și veniturile mari — aceasta indiferent de orînduirea socială dintr-un stat sau altul.

Considerăm că, pornind de la problemele umanitare, ar trebui să se acorde o atenție deosebită și să se întocmească un program special de folosire completă a forței de muncă, de lichidare a șomajului, precum și de pregătire corespunzătoare profesională, tehnică, culturală și științifică a oamenilor muncii, îndeosebi a tineretului.

Să se adopte, de asemenea, un program special în direcția asigurării rezolvării într-o perioadă — de exemplu pînă în anul 2000 — a problemei locuințelor necesare pentru cetățenii fiecărei țări.

În același timp, să se adopte un program special de luptă împotriva terorismului și a cauzelor care provoacă acest fenomen.

Totodată, se impune adoptarea unui program special de luptă împotriva drogurilor, care au devenit un mare pericol îndeosebi pentru tineret și, în acest cadru, să fie luate măsuri hotărîte împotriva aceluia care au transformat comerțul cu droguri într-un mijloc de îmbogățire, distrugînd sănătatea a milioane și milioane de oameni, și îndeosebi a milioane de tineri.

În general, considerăm că se impune adoptarea unor măsuri generale care să ducă la o largă colaborare între toate statele în vederea soluționării problemelor complexe ale lumii de astăzi: dezarmarea, lichidarea subdezvoltării și problemele grave sociale și politice, realizînd astfel condiții cit mai bune de muncă, de viață pentru toți cetățenii din fiecare țară, pentru toate popoarele de pe planeta noastră.

Nu mai în acest fel se va răspunde cerințelor actuale și de perspectivă ale societății omenești, se va acționa în spiritul unei noi gândiri, al unei noi politici în care omul, bunăstarea, fericierea, libertatea, independența și pacea să constituie factorul principal și politica fundamentată a fiecărui stat. (Vii și puternice aplauze).

Soluționarea marilor și complexelor probleme ale lumii contemporane impune participarea activă, în condiții de deplină egalitate, la viața internațională, a tuturor statelor și, îndeosebi, a țărilor mici și mijlocii, a țărilor nealiniate, a țărilor în curs de dezvoltare, care constituie marea majoritate a lumii și sînt nemijlocit interesate într-o politică de pace, de independență și de largă colaborare internațională. Trebuie să se pornească de la faptul că problemele politice, economice, sociale, dezarmarea și pacea nu se pot soluționa numai de cele două mari superputeri sau numai de cîteva state, că la rezolvarea lor trebuie să participe activ toate statele, fără nici o deosebire. Aceasta reprezintă, de altfel, una din cerințele noii gândiri și noii politici în viața internațională.

În același timp, este necesar să crească și mai mult rolul Organizației Națiunilor Unite, al altor organisme internaționale în soluționarea democratică, cu participarea tuturor statelor, a problemelor mondiale, în asigurarea păcii și progresului întregii omeniri.

În ce o privește, România va participa activ și în viitor la eforturile pentru dezarmare, securitate și pace, va dezvoltă continuu colaborarea cu toate statele lumii, cu forțele democratice de pretutindeni, cu toate popoarele, în lupta pentru o politică nouă, pentru dezarmare și pace, pentru o lume mai dreaptă și mai bună, care să asigure dezvoltarea independentă și liberă a fiecărei națiuni, bunăstarea și progresul întregii omeniri! (Aplauze puternice, prelungite; se scandează „Ceaușescu — pace!”, „România — pace!”).

În același timp, este necesar să crească și mai mult rolul Organizației Națiunilor Unite, al altor organisme internaționale în soluționarea democratică, cu participarea tuturor statelor, a problemelor mondiale, în asigurarea păcii și progresului întregii omeniri.

În ce o privește, România va participa activ și în viitor la eforturile pentru dezarmare, securitate și pace, va dezvoltă continuu colaborarea cu toate statele lumii, cu forțele democratice de pretutindeni, cu toate popoarele, în lupta pentru o politică nouă, pentru dezarmare și pace, pentru o lume mai dreaptă și mai bună, care să asigure dezvoltarea independentă și liberă a fiecărei națiuni, bunăstarea și progresul întregii omeniri! (Aplauze puternice, prelungite; se scandează „Ceaușescu — pace!”, „România — pace!”).

Se poate spune că și în mișcarea comunistă și muncitorească s-au produs mari schimbări ca rezultat al marilor transformări în raportul de forțe, în dezvoltarea generală a societății omenești. Este bine cunoscut că, după al doilea război mondial, o perioadă îndelungată partidele comuniste și muncitorești au avut un rol de importanță deosebită în viața internațională, în organizarea marilor mișcări naționale și internaționale pentru pace, pentru colaborare, pentru o lume fără arme și fără războaie.

În același timp, în țările socialiste partidele comuniste au avut un rol hotărîtor în construcția socialistă, în participarea activă la soluționarea marilor probleme ale vieții internaționale. Trebuie să spunem însă deschis că, în ultimii ani, au apărut o serie de probleme care impun o nouă abordare, o nouă înțelegere a marilor schimbări petrecute în lume, a perspectivelor luptei revoluționare. Toate acestea impun, fără nici o îndoială, din partea fiecărui partid, a forțelor revoluționare de pretutindeni o analiză științifică, realistă, în spiritul concepției revoluționare, marxist-leniniste.

Se poate spune că și în mișcarea comunistă și muncitorească s-au produs mari schimbări ca rezultat al marilor transformări în raportul de forțe, în dezvoltarea generală a societății omenești. Este bine cunoscut că, după al doilea război mondial, o perioadă îndelungată partidele comuniste și muncitorești au avut un rol de importanță deosebită în viața internațională, în organizarea marilor mișcări naționale și internaționale pentru pace, pentru colaborare, pentru o lume fără arme și fără războaie.

În același timp, în țările socialiste partidele comuniste au avut un rol hotărîtor în construcția socialistă, în participarea activă la soluționarea marilor probleme ale vieții internaționale. Trebuie să spunem însă deschis că, în ultimii ani, au apărut o serie de probleme care impun o nouă abordare, o nouă înțelegere a marilor schimbări petrecute în lume, a perspectivelor luptei revoluționare. Toate acestea impun, fără nici o îndoială, din partea fiecărui partid, a forțelor revoluționare de pretutindeni o analiză științifică, realistă, în spiritul concepției revoluționare, marxist-leniniste.

acționat întotdeauna pentru întărirea solidarității revoluționare în lupta împotriva exploatarii și asupririi, pentru o nouă orînduire socială, pentru pace și progres în întreaga lume.

Încă de la apariția în țara noastră a primelor cercuri muncitorești socialiste, s-au stabilit relații de colaborare și solidaritate cu cercurile muncitorești socialiste și progresiste din diferite țări.

Socialiștii români au întreprins relații active cu fărîșiturile socialismului științific, Marx și Engels, și cu alți revoluționari. Revoluționarii români au participat la activitatea internațională I, apoi a Internaționalăi a II-a, au luat parte activă la diferite reuniuni și congrese internaționale. În spiritul solidarității internaționale, numeroși revoluționari români s-au aflat pe baricadele Comunei din Paris. Revoluționarii români au avut, de asemenea, legături cu Lenin, cu alți revoluționari ruși și din țările vecine. O pagină vie a spiritului de solidaritate internațională a proletariatului și maselor populare, a mișcării revoluționare din țara noastră o constituie organizarea grupurilor revoluționare care au participat cu arma în mînă la lupta pentru victoria Marii Revoluții Socialiste din Octombrie.

O dată cu înființarea Partidului Comunist Român s-a dezvoltat larg relațiile cu alte partide comuniste și muncitorești, cu mișcările revoluționare din alte state. În anii grei ai ilegalității, partidul nostru a manifestat deplină solidaritate cu lupta revoluționară a clasei muncitoare din China, sub conducerea Partidului Comunist Chinez, a organizat participarea voluntarilor români la luptele pentru apărarea Spaniei republicane, iar în perioada celui de-al doilea război mondial mulți comunisti, antifasciști și patrioți români s-au solidarizat cu popoarele lugeșlaviei, Poloniei, Greciei, Austriei, Albaniei și altor țări cotopte de hitlerişti.

În cronică rezistenței antifasciste și-au înscris numele mulți comunisti și patrioți români înrolați în detașamente de partizani din Franța, Cehoslovacia, Belgia și alte țări.

Putem afirma cu îndreptățită mîndrie că întotdeauna revoluționarii români, forțele revoluționare patriotice, democratice, progresiste din România și-au făcut cu cinste datoria, au lăsat deopotrivă popor, cit și față de cauza generală a luptei revoluționare, pentru progres și pace, împotriva fascismului și războaiului, pentru democrație și socialism. (Aplauze puternice, prelungite).

După victoria revoluției de eliberare socială și națională și trecerea la construcția socialismului în patria noastră, partidul nostru comunist a dezvoltat, în noile condiții, legături active cu toate partidele comuniste și muncitorești din țările socialiste și capitaliste, a acționat pentru stabilirea și dezvoltarea largă a colaborării cu partidele socialiste, social-democrate, cu mișcările de eliberare națională, cu alte forțe progresiste democratice, în lupta pentru progres, pentru dezarmare și pace, pentru o politică de largă colaborare internațională.

În toată această perioadă, partidul nostru, acționînd pentru o largă colaborare cu toate partidele comuniste și muncitorești, s-a pronunțat cu toată hotărîrea pentru renunțarea la vechile practici în relațiile dintre partidele comuniste și muncitorești, pentru realizarea unei colaborări și solidarități pe principii noi, de deplină egalitate, de respect al independenței și autonomiei fiecărui partid, al dreptului său de a-și elabora linia politică proprie în concordanță cu realitățile și condițiile din fiecare țară.

Se poate spune că și în mișcarea comunistă și muncitorească s-au produs mari schimbări ca rezultat al marilor transformări în raportul de forțe, în dezvoltarea generală a societății omenești.

Este bine cunoscut că, după al doilea război mondial, o perioadă îndelungată partidele comuniste și muncitorești au avut un rol de importanță deosebită în viața internațională, în organizarea marilor mișcări naționale și internaționale pentru pace, pentru colaborare, pentru o lume fără arme și fără războaie.

În același timp, în țările socialiste partidele comuniste au avut un rol hotărîtor în construcția socialistă, în participarea activă la soluționarea marilor probleme ale vieții internaționale.

Trebuie să spunem însă deschis că, în ultimii ani, au apărut o serie de probleme care impun o nouă abordare, o nouă înțelegere a marilor schimbări petrecute în lume, a perspectivelor luptei revoluționare. Toate acestea impun, fără nici o îndoială, din partea fiecărui partid, a forțelor revoluționare de pretutindeni o analiză științifică, realistă, în spiritul concepției revoluționare, marxist-leniniste.

marxist-leniniste a problemelor actuale, și o nouă orientare și o perspectivă clară privind desfășurarea luptei pentru progres economic și social, pentru socialism, pentru o lume mai dreaptă și mai bună.

Aceasta impune o întărire și mai puternică, în noile condiții, pe principii noi, a solidarității și colaborării mișcării comuniste și muncitorești.

Actuala stagnare, chiar un anumit regres din mișcarea comunistă și muncitorească, impune ca o necesitate obiectivă întărirea colaborării și unității, dezvoltarea puternică a spiritului de luptă pentru apărarea intereselor maselor largi populare.

Comuniștii trebuie să-și asume o răspundere mai mare, în actualele condiții, în unirea tuturor forțelor realiste și progresiste, pentru soluționarea într-un mod nou a marilor probleme, complexe și grave, ale lumii contemporane. Totodată, partidele comuniste din țările socialiste trebuie să dea răspunsuri corespunzătoare, de pe poziții revoluționare, problemelor construcției socialiste, să deschidă o perspectivă clară, luminoasă pentru perfecționarea operelor marelui construcției socialiste, creșterea rolului maselor populare, dezvoltarea democrației socialiste, a spiritului revoluționar în munca și lupta împotriva a tot ceea ce este vechi și perimat, pentru promovarea noului, pentru îndăptuirea neabătută a principiilor socialiste în întreaga operă de construcție a noii orînduirii sociale.

Pornind de la toate acestea, considerăm că este necesar ca partidele comuniste și muncitorești din țările socialiste să-și întărească solidaritatea și colaborarea, schimbînd de experiențe, să analizeze, de pe pozițiile științifice, revoluționare, problemele actuale și de viitor ale socialismului.

În același timp, apare necesitatea întăririi solidarității cu partidele comuniste și muncitorești, pentru a imprima un nou spirit de luptă și combativitate în participarea activă la soluționarea marilor probleme ale lumii contemporane.

Este necesar să se înlăture cu hotărîre anumite manifestări de neîncredere, de confuzie, de a considera unele greșeli, unele lipsuri, chiar unele abuzuri ca însăși esența societății socialiste, a socialismului.

Noi considerăm că trebuie să pornim de la faptul că socialismul și-a demonstrat capacitatea și vitalitatea sa, în dezvoltare, într-o perioadă istorică scurtă, a unei noi orînduirii sociale.

O analiză științifică, chiar succintă, demonstrează, cu puterea faptelor de neîgăduit, că societatea capitalistă, care a avut, fără îndoială, un rol important în dezvoltarea civilizației, nu mai poate soluționa problemele complexe ale lumii de astăzi — problemele politice, sociale —, nu mai poate da o perspectivă clară oamenilor muncii, popoarelor, că, istoriceste, socialismul are menirea de a asigura realizarea unei noi societăți, care să rezolve problemele complexe economico-sociale într-un mod nou, asigurînd deplină egalitate în drepturi între toți cetățenii țărilor respective, fără nici un fel de deosebire, realizarea unei lumi în care fiecare popor, fiecare națiune să-și poată asigura bunăstarea, fericierea, în deplină libertate, dar și în colaborare cu toate popoarele lumii. (Vii și puternice aplauze).

Partidul Comunist Român se pronunță ferm pentru înținiri, inclusiv pentru consfățirile regionale sau internaționale, între partidele comuniste și muncitorești, considerînd că aceasta constituie o necesitate pentru ridicarea spiritului de luptă și combativitate, pentru întărirea colaborării în vederea soluționării într-un mod nou a problemelor lumii contemporane.

În același timp, ne pronunțăm pentru dezvoltarea și întărirea colaborării cu partidele socialiste și social-democrate, deoarece aceasta reprezintă o necesitate obiectivă pentru viitorul popoarelor, pentru progres, pentru pacea întregii omeniri.

Ne pronunțăm, de asemenea, pentru dezvoltarea unei colaborări largi cu mișcările de eliberare națională, cu partidele din țările în curs de dezvoltare, cu toate partidele democratice, indiferent de concepția lor despre lume, cu toți cei care se pronunță împotriva războaiului, pentru dezvoltarea relațiilor dintre state și popoare pe principiile deplinei egalități, ale respectării dreptului fiecărui popor de a-și alege în mod liber calea dezvoltării, fără nici un amestec din afară.

Cum va arăta lumea secolului al XXI-lea? — constituie o problemă fundamentală pentru toate partidele și mișcările progresiste.

Trebuie să facem totul ca poporul să intre în mileniul al treilea cu o perspectivă mai bună, în vederea lichidării a armelor nucleare, a dămărilor, în lichidarea subdezvoltării, realizarea noii ordini economice, în bilirea unor relații de colaborare, deplină egalitate între toate națiunile lumii.

Nu mai așa vom răspunde năzuirilor popoarelor, vom asigura viitorul liber, independent, mai bun!

În acest spirit, Partidul Comunist mîn este hotărît să acționeze cu fermitate, și în viitor, pentru a-și alege în mod liber calea dezvoltării, fără nici un amestec din afară, să realizeze, pentru triumful mai idealului de libertate și independență pentru progres, pentru o lume dreaptă și mai bună, pentru victoria socialismului! (Aplauze puternice; se scandează „Ceaușescu — pace!”).

Stimați tovarăși,

Sedința comună a Plenarei Comitetului Central și a celorlalte organisme moeratrice dezbate problemele de mai mare însemnată pentru preze și viitorul patriei noastre socialiste.

Este adevărat, avem realizări mîne.

Am parcurs un drum lung, de luptă muncă, am invins multe greutăți, întînd neabătut spre piscurile înalt, luminoase ale civilizației comuniste.

Am ajuns la mari înălțimi de pe vedem ce minunate perspective avem. Prin munca unită a întregii noastre națiuni, sub conducerea partidului, transformăm năzuințele, visurile des unui viitor de aur într-o realitate.

Viața a demonstrat de ce uriașă forță dispune un popor care a lichidat a preia și înegalitățile, stăpîn pe de nele sale, avînd o călăuză încercată, o concepție revoluționară despre lă și viață.

De la înălțimile la care am ajuns, vîm cu deplină încredere, înainte, pis rîle luminoase care sînt tot mai apropiate și la care poporul nostru va ajunge pe muncă și activitate, sa revoluționa în deplină unitate, sub conducerea trului vital al întregii națiuni, Partidului Comunist Român! (Vii și puternice urale; se scandează „Indelu „Ceaușescu — P.C.R.”. „Ceaușescu — P.C.R.”. „Stîma noastră și mînd — Ceaușescu, România!”).

Să dezbatem problemele de la ordin de zi într-un spirit de înaltă răspundere critic și aut critic, să luăm atitudine în fața de lipsuri și greșeli, dar să nu gem, totodată, concluzii din tot ceea am realizat și să stabilim măsurile necesare în vederea înaintării ferm neabătute spre înaltele piscuri ale civilizației comuniste! (Aplauze puternice, îndelungate).

Nu există în lume forțe pentru a oî înaintarea omenirii — deci și a poporului nostru — spre noua orînduire socială. Mai avem, fără îndoială, de strbătut un drum lung. Mai sînt multe obstacole pînă la culmile înalte ale ne civilizații. Dar drumul pe care l-am parcurs, obstacolele pe care le-am invins realizările pe care le-am înfăptuit r dau garanția că vom înainta ferm, în vîngînd toate greutățile, și vom ajunge la realizarea visului de aur al omenirii al poporului nostru — a comunismului (Vii și puternice aplauze).

Să ne luăm angajamentul în fața partidului, a poporului de a lucra cu toată hotărîrea și fermitatea, în spirit revoluționar, de a servi în orice împrejurări cauza socialismului, a comunismului, cauza poporului, a bunăstării și fericii sale. Independența și suveranitatea României! (Aplauze puternice, prelungite; se scandează „Indelu „Ceaușescu și poporul!”. „Vom munci și vom lupta, țara o vom înălța!”).

În întreaga activitate să avem permanent în vedere că nu există și nu poate exista nimic mai presus decît interesele generale ale întregii națiuni, decît victoria socialismului și comunismului, care asigură adevărata libertate, bunăstarea și demnitatea întregii noastre națiuni.

Să facem totul pentru triumful păcii și colaborării în lume! (Aplauze și urale puternice, prelungite; se scandează „Indelu „Ceaușescu și poporul!”. „Ceaușescu, România — stîma noastră și mîndria!”. „Ceaușescu — pace!”. Într-o atmosferă de puternică însuflețire și de strînsă unitate în jurul partidului, al secretarului său general, toți cei prezenți în sală se ridică în picioare și ovacionează minute în șir pentru Partidul Comunist Român, pentru secretarul general al partidului, președintele Republicii Socialiste România, tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU).

XIV. TRADIȚIILE INTERNAȚIONALISTE ALE MIȘCĂRII MUNCITOREȘTI-REVOLUȚIONARE DIN ROMÂNIA. DEZVOLTAREA RELAȚIILOR PARTIDULUI COMUNIST ROMÂN CU TOATE PARTIDELE COMUNISTE ȘI MUNCITOREȘTI, CU FORȚELE PROGRESISTE, DEMOCRATICE DE PRETUTINDENI, ÎN LUPȚA PENTRU PROGRES ȘI PACE, PENTRU O LUME MAI DREAPTĂ ȘI MAI BUNĂ

Stimați tovarăși,

Dezvoltarea mișcării muncitorești-revoluționare în patria noastră reprezintă rezultatul logic al dezvoltării forțelor de producție și apărării clasei muncitoare pe scena istoriei. De altfel,

primele formațiuni socialiste — a Partidului Social-Democrat al Muncitorilor din România, apoi a Partidului Comunist Român — își au rădăcinile în lupta dintotdeauna a poporului, a forțelor revoluționare din țara noastră. Ele au acționat de la început în spiritul celor

mai înalte tradiții de progres, de independență ale poporului nostru.

În același timp, mișcarea muncitorească socialistă, Partidul Comunist Român au stabilit legături trinitice cu mișcările socialiste, revoluționare, cu partidele comuniste din alte țări, au

Lucrările comune ale Plenarei Comitetului Central al Partidului Comunist Român, consiliilor și birourilor executive ale organismelor democratice muncitorești-revoluționare și organizațiilor de masă și obștești

Sub președinția tovarășului Nicolae Ceaușescu, secretar general al Partidului Comunist Român, președintele Republicii Socialiste România, au început, luni, 28 noiembrie, la Sala Palatului Republicii, lucrările comune ale Plenarei Comitetului Central al Partidului Comunist Român, consiliilor și birourilor executive ale organismelor democratice muncitorești-revoluționare și organizațiilor de masă și obștești.

La lucrări participă membrii și membrii supleanți ai Comitetului Central al Partidului Comunist Român și ai Comisiei Centrale de Revizie, membrii Consiliului Național al Oamenilor Muncii, al Consiliului Suprem al Dezvoltării Economice și Sociale, Consiliului Național al Științei și Învățămîntului, Consiliului Cultural și Educației Socialiste, al birourilor executive ale Consiliului Național al Agriculturii, Industriei, Alimentației, Silviculturii și Gospodăririi Apelor, Comitetului pentru Problemele Consiliilor Populare, Consiliului Central al Uniunii Generale a Sindicatelor din România, Consiliului Național al Femelor,

Consiliului Sanitar Superior, membrii ai birourilor Comitetului Central al Uniunii Tineretului Comunist, Uniunii Asociațiilor Studenților Comunisti din România, Consiliului Național al Organizației Pionierilor, membrii ai conducătorilor uniunilor de creație, cadre de conducere din presa centrală.

Tovarășul Nicolae Ceaușescu a fost salutat, la sosirea în sală, cu multă căldură și însuflețire, cu puternic entuziasm, cu manifestări de profundă dragoste, de înaltă stimă și prețuire.

Împreună cu tovarășii Nicolae Ceaușescu, cu tovarășa Elena Ceaușescu, în prețidul au luat membrii și membrii supleanți ai Comitetului Politic Executiv al C.C. al P.C.R., secretarii Comitetului Central al partidului, membrii ai consiliilor și birourilor executive ale organismelor democratice muncitorești-revoluționare și organizațiilor de masă și obștești, membri de partid cu stagiu din ilegalitate.

Tovarășul Nicolae Ceaușescu a deschis lucrările comune ale Plenarei Comitetului Central al Partidului Comunist Român, consiliilor și bi-

ourilor executive ale organismelor democratice muncitorești-revoluționare și organizațiilor de masă și obștești.

A fost adoptată în unanimitate următoarea ordine de zi:

1. Studiul actual al societății socialiste românești și perspectivele dezvoltării sale viitoare, perfecționarea conducerii economico-sociale, dezvoltarea democrației muncitorești-revoluționare; rolul statului și al organismelor democratice. Creșterea rolului Partidului Comunist Român și activitatea ideologică, politico-educativă, ridicarea nivelului de cunoaștere științifică, de cultură, a conștiinței revoluționare. Raportul de forțe și caracteristicile fundamentale ale situației internaționale.

2. Proiectul Planului național unio de dezvoltare economico-socială a Republicii Socialiste România în anul 1989.

3. Proiectul Planului de dezvoltare a agriculturii, industriei alimentare, silviculturii și gospodăririi apelor în anul 1989.

4. Proiectul Planului financiar centralizat al activității economice și proiectul Bugetului de stat pe anul 1989.

5. Programul privind autoconducerea și autoaprovizionarea pentru asigurarea bunelor aprovizionări a populației cu produse agroalimentare și bunuri industriale de consum pe anul 1989.

INTIMPINAT CU URLE ȘI OVATIIL T O V A R Ă Ș I U L NICOLAE CEAUȘESCU, SECRETAR GENERAL AL PARTIDULUI COMUNIST ROMÂN, PREȘEDINTELE REPUBLICII SOCIALISTE ROMÂNIA, A PREZENTAT EXPUNEREA CU PRIVIRE LA „STADIUL ACTUAL AL SOCIETĂȚII SOCIALISTE ROMÂNEȘTI ȘI PERSPECTIVELE DEZVOLTĂRII SALE VIITOARE, PERFECȚIONAREA CONDUCERII ECONOMICO-SOCIALE, DEZVOLTAREA DEMOCRATIEI MUNCITOREȘTI-REVOLUȚIONARE; ROLUL STATULUI ȘI AL ORGANISMELOR DEMOCRATICE CREȘTEREA ROLULUI PARTIDULUI COMUNIST ROMÂN ȘI ACTIVITATEA IDEOLOGICĂ, POLITICO-EDUCA-

ȚIVĂ, RIDICAREA NIVELULUI DE CUNOAȘTERE ȘTIINȚIFICĂ, DE CULTURĂ, A CONȘTIINȚEI REVOLUȚIONARE. RAPORTUL DE FORȚE ȘI CARACTERISTICILE FUNDAMENTALE ALE SITUAȚIEI INTERNAȚIONALE”.

Întreaga țară a putut urmări Expunerea secretarului general al partidului, președintelui Republicii, tovarășul Nicolae Ceaușescu, prin intermediul transmisiei direcției la radio și televiziune.

Amplă și profundă analiză științifică a dezvoltării societății noastre socialiste în etapa actuală și în perspectivă, a evoluțiilor și fenomenelor ce au loc pe plan internațional, contribuție de inestimabilă valoare la îmbogățirea tezaurului politico-ideologic al revoluției, a teorie

